

ஸ்ரீ கருணாம்பிகா ஸமேத ஸ்ரீ அவினாஸிலிங்கேஸ்வரர் துணை

அச்சவேலி

அமரர்

சிவஸ்ரீ ச. குமாரஸ்வாமி குருக்கள்

தொகுத்த

வைதிக ஸந்த்யாவந்தன விதி

சிவஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் ஆண்ட சிவசுப்ரமண்ய பண்டித குரு ஸ்வாமிகள்

[சான்றோர் குல லகக்ரு, கருமாபுரம் மடாதிபதி]

ஸ்ரீமத்

தாசுடாயன்

தம்பதிகள்

மணி வீழா மலர்

11.03.2011 வியாழக்கிழமை

கருமாபுரம் - திருச்செங்கோடு

உ

ஸ்ரீ கருணாம்பிகா ஸமேத அவிநாஸிலிங்கேஸ்வரர் துணை

அச்சவேலி

அமரர்

ஸிவஸ்ரீ ச. குமாரஸ்வாமி குருக்கள்

தொகுத்து வழங்கிய

“வைதிக ஸந்த்யாவந்தன விதி”

ஸிவஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஆண்டஸிவஸுப்ரஹ்மண்ய பண்டித

குருஸ்வாமிகள்,

(சான்றோர் குல ஜகத்குரு, கருமாபுரம் மடாதிபதி)

ஸ்ரீமதீ தாக்ஷாயணீ தம்பதிகள்

மணிவிழா மலர்

11.08.2011 வியாழக்கிழமை

கருமாபுரம்-திருச்செங்கோடு

உ

முதல் பதிப்பு - 1960

இரண்டாம் பதிப்பு

மறுவெளியீடு - 2011

வெளியீட்டாளர் -

ஸ்ரீமத் ஆண்டஸ்ரீவஸுப்ரஹ்மண்ய

பண்டித குருஸ்வாமிகள்,

(சான்றோர் குல ஜகத்குரு, கருமாபுரம் மடாதிபதி)

1960ம் வருடம், இலங்கை, யாழ்ப்பாணம், அச்சவேலி
ஸ்ரீவஸு. ச. குமாரசுவாமி குருக்கள் அவர்களால்
தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்த நூல்
கிடைப்பது அரிதாகிவிட்ட காரணத்தால் மறுபடியும்
தர்மப்ரசாரமாக நன்றியுடன் வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூல் வெளிவர மிகவும் உதவிய
ப்ரஹ்மஸு.அருணஸுந்தர குருக்கள்,

ஸ்ரீவஸு.க.கார்த்திகேய ஸ்வம்,

ஸ்ரீவஸு.வை.வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள்,

புன்னைநல்லூர்.ச.வெங்கடேஸ்ர ஸ்வம்,

தி சிட்டி ப்ரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் உரிமையாளர்

ஆகியோருக்கு நன்றியைத்தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

- வெளியீட்டாளர்

நூல் கிடைக்குமிடம்-

ஸ்ரீ S சந்த்ரஸேகர ஸ்வம்

கருமாபுரம் PO

திருச்செங்கோடு TK

நாமக்கல் DT

Ph. 04288 239511, 9789382018

அச்சகம்

- தி சிட்டி ப்ரிண்டிங் ஒர்க்ஸ்,

ராயப்பேட்டை, சென்னை 1

உ

ஸ்ரீ குருப்பயோ நம:

உவப்புரை

ஸம்ஸ்க்ருத பாலபண்டிதர்,

ஸிவஸ்ரீ வை. வைத்தீசுவரக் குருக்கள் அவர்கள்

ப்ரதமகுரு, உலவிக்குளம் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம், அச்சவேலி.

வரணி, ஞானியார் வளவு, சுந்தஸ்வாமி கோயில்

மருதங்கேணி, பரமஸிவ சுதிரேசன் தேவஸ்தான தர்மசுர்த்தா.

யாழ்ப்பாணம். ஸ்ரீலங்கா.

ஆத்மார்த்த பூஜை இல்லாமல் பரார்த்த பூஜை
ஸித்திக்காது என்பது ஸிவாகமத் தெளிவு. வேத ஸிவாகம
நெறிமுறையில் தோன்றிய ஸிவப்ராஹ்மண
ஸிவாசார்யாரொருவர் எந்தக் க்ரியையும் நிகழ்த்துமுன்பும்
“நித்யாஹ்நிக த்வயம்” என்னும் இரண்டு
சுர்மானுஷ்டானங்களையும் செய்து தம்மை அதற்குத்
தகுதியுடையவராக்குகிறார் . ஸந்த்யாவந்தனம், ஸிவபூஜை
என்பனவே அவை என்பர் பெரியோர்.

வைதிக ஸந்த்யாவந்தனம், ஸைவ
ஸந்த்யாவந்தனம் என்னும் இருவகை
ஸந்த்யாவந்தனங்கள் உள. எமது பாட்டனார்
அச்சவேலி ஸிவஸ்ரீ ச. குமாரஸ்வாமி குருக்கள்
அவர்கள் நித்யசுர்மானுஷ்டானங்களைத் தாமும்
க்ரமமாக அனுஷ்டித்துப் பிறரையும் அவ்வழியில்
தோண்டி ஒழுகச் செய்தார். ஸந்த்யாவந்தனம்
செய்துவரும் போதுதான் ஸமயி ஆகிறான்.

அவ்வகையில் “வைதிக ஸந்த்யாவந்தன விதி” என்ற
பெயரில் அவர் வெளியிட்ட நூல் ஸைவப் பெருமக்கள்
அனைவருக்கும் பெரும் வழிகாட்டியாக அமைந்தது
குறிப்பிடத்தக்கது. இன்று அந்நூல் கிடைக்காத நிலையில்

இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பாரதத்திலே
தமிழ்நாட்டிலே “கருமாபுரம் ஸ்ரீமத் ஆண்ட
ஸிவஸுப்ரஹ்மன்ய பன்டித குருஸ்வாமிகள், ஸ்ரீமதீ
தாசுபாயணீ தம்பதிகளது மணிவிழாவில் மறுப்ரகரம் செய்ய
முன்வந்தமை பாராட்டுக்குரியது.

எமது பாட்டனாரின் ஆராய்ச்சிகள்
நூல்வெளியீடுகள் முதலிய எல்லாப்பணிகளிலும்
துணைநின்று பெரும்பணியாற்றிய எமது தந்தையார் ஸிவஸ்ரீ
கு. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களையும் இவ்வேளையில்
நினைத்து நமஸ்கரிக்கிறேன்.

இந்நூல் ப்ரதிகள் இலங்கை ஸைவ அன்பர்களுக்கும்
கிடைக்க வழிசெய்து நல்ல பதிப்பாக வெளியிட்டுப்
பயன்கொள்ள ப்ரார்த்தித்து எனது நல்லாசிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக எமது பாட்டனார் ஸிவஸ்ரீ ச.
குமாரஸ்வாமி குருக்கள் மீது வைத்த பெருமதிப்புக்
காரணமாக எமது இல்லம் தேடிவந்து அன்பு பாராட்டிய
திருப்பரங்குன்றம் ஸிவஸ்ரீ G. கார்த்திகேய ஸிவம்
அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

ஸாபமஸ்து.

உ
ஸ்ரீ குருப்போ நம:

ஸரிவாகம ஸரிரோமணி
ஸரிவஸ்ரீ. S.K. ராஜாபட்டர்
முதல்வர், ஸ்ரீ ஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம்
திருப்பரங்குன்றம்

வாழ்த்துரை

நமது அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய
“கருமாபுரம் ஸ்ரீமத் ஆண்ட ஸரிவஸுப்ரஹ்மன்ய பன்டித
குருஸ்வாமிகள், ஸ்ரீமதீ தாக்ஷாயணீ தம்பதிகளது
மணிவிழா நடைபெறுவதும். அதில், யாழ்ப்பாணம்
அச்சவேலி ஸரிவஸ்ரீ ச. குமாரஸ்வாமி குருக்கள் அவர்கள்
தொகுத்து வழங்கிய வைதிக ஸந்த்யா வந்தன விதி எனும்
நூலை வெளியிடுவதும்-குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி.

வேதம் ஆகமம் இரண்டையும் ப்ரமாணமாகக்
கொள்பவர்கள் வைதிகஸைவர்கள். அதிலும்
வேதாத்யயனத்தில் அதிகாரம் உடையவர்கள்
ஆதிஸைவர்கள். எனவே தீக்ஷபெற்ற ஆதிஸைவர்கள்
வைதிக ஸந்த்யாவந்தனம், ஸைவஸந்த்யாவந்தனம்
இரண்டையும் செய்தே ஆகவேண்டும் என்பது தெளிவு.
அவற்றுள் வைதிகஸந்த்யாவந்தன விதி தற்போது
வெளியிடப்படுகிறது.

மணிவிழா தம்பதிகளும். நூல் வெளியிடும் நமது
மாணவன் சிர. ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரஸரிவமும் மற்றோரும்
பல்லாண்டுவாழ் திருப்பரங்குன்றத்தில் கோயில்
கொண்டருளும் தெய்வானை மஹாளன்
முருகப்பெருமானின் திருவடிக்கமலங்களைப்
போற்றிப்பணிந்து உளமார வாழ்த்துகிறோம்.

பேரன்புடன்
ஸரிவஸ்ரீ S.K. ராஜாபட்டர்
திருப்பரங்குன்றம்.

ப்ரார்த்தனை

அவனிதனிலே கரவருடம் ஆடிமாதம் 14.8.1951

பூரட்டாதி நக்ஷத்ரத்தில்

கருமாபுரம் ஆதீனம்

சிவப்ரகாச க்ருஷ்ணஸ்வாமி குருக்கள் மரகதாம்பாள்

தம்பதியினர்க்கு தவப் புதல்வனாய் அவதரித்து

ஸுந்தரஸுப்ரஹ்மண்யம் என்று பெயர் பெற்று,

கஞ்சமலையில் கல்விஞானம் கற்று,

கல்லங்குளம் ஆதீனம் அழகியசிறந்தம்பல குருஸ்வாமிகள்
மகள் தாக்ஷாயணியை வானோர்கள் போற்றக் கரம்பிடித்து,

சந்த்ரசேகரன், ஷண்முகம், மல்லிகார்ஜுனன்

என முன்று முத்துக்களை உலகிற்குத் தந்து,

ஐந்தெழுத்து மந்த்ரத்தை அனுதினமும் ஓதி,

எங்கும் நிறைந்த இறைவனுக்கு

பல பெரிய கும்பாபிஷேகங்களைச் செய்து,

உலகநன்மைக்காக சிவபூஜை செய்து

கொங்கு நாட்டில் முதன்மை ஆதீனமாகத் திகழும்

சிவஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஆண்ட சிவஸுப்ரஹ்மண்ய பண்டிதகுரு

ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமதீ S. தாக்ஷாயணீ தம்பதிகள்

ஷஷ்ட்யப்தபூர்த்தி கானும் நன்னாளில் பல்லாண்டு வாழ

இறைவனைப் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

பேரன்புடன்

உறவினர்கள்

உ

மதிப்புரை

गायत्रीमात्रसारोऽपि विप्रः पूज्यो न संशयः ।

இன்று தமிழகத்தில் விளங்குகின்ற
ஸ்ரீவாலயங்களில் பூஜைசெய்கின்ற அர்ச்சகர்களுள் 99
சதவிகிதத்தினர் குருக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஒரு
பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள். ஆகமங்களில் இவர்கள்
ஆதிபைவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

சேக்கிழார் பெருமான் தமது திருத்தொண்டர்
புராணத்தின் “முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்”
புராணத்தில், இவர்களை, ‘முதற்சைவர்=ஆதிபைவர்’
என்றும் ‘ஸ்ரீவவேதியர்’ என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.
சிவவேதியர் என்ற சொல்லே ஆகமங்களில்
‘ஸ்ரீவப்ராஹ்மண:’, ‘ஸ்ரீவத்விஜ:’ ‘ஸ்ரீவலிப்ர:’
என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

‘ப்ராஹ்மணர்’, ‘வேதியர்’ ‘த்விஜர்’, ‘லிப்ரர்’
போன்ற அடைமொழிகள் ஆதிபைவர்களுக்கு
விளங்குவதால் அவர்கள் வேதாத்யயன யோக்யர்கள், வைதிக
ஸந்த்யாவந்தனத்தையும், செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள்
என்பது புலனாகிறது.

ஸ்ரீமத் காமிகம் முதலான ஆகமங்களிலும்,

सूर्यश्चेत्यादिभिर्मन्त्रैः सन्यासु तिसृष्वह्निकम् ।

पीत्वा संमार्जयेत् तद्वत् दधिकाविष्णोति चादिभिः ॥ என்பது போன்ற

வாக்யங்கள், ஆதிபைவர்கள் வைதிகஸந்த்யாவந்தனமும்
செய்யவேண்டும் என்பதை உணர்த்துமுகமாக
விளங்குகின்றன.

ஸாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள க்ரீயைகளுள்
மிகவும் எளிமையானது ஸந்த்யாவந்தனமே ஆகும். பிற
க்ரீயைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றால், அதற்குப் பல

பொருட்கள் தேவைப்படும். ஆனால்
ஸந்த்யாவந்தனத்திற்கோ ஜலம் மட்டுமே போதுமானது.

ஸந்த்யாவந்தனம் ஒரு தனித்த க்ரியையாக இருந்தாலும் கூட, அனைத்துக் க்ரியைகளுக்கும் மூலமாகவும், மதத்தின் தத்வங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் விளங்குகிறது. ஸந்த்யாவந்தனம் செய்யாமல் வேறு எந்த க்ரியையைச் செய்தாலும் அது பலனற்றதாகவே ஆகிறது என்பது ஸாஸ்த்ரங்களின் தீர்மானம்.

विप्रो वृक्षः तस्य मूलं हि सन्ध्या वेदाः शाखाः धर्मकर्माणि पर्णम् ।

तस्मान् मूलं यत्नतो रक्षितव्यं मूले चिन्ने नैव शाखा न वृक्षः ॥

என்ற வசனம் ஸந்த்யாவந்தனத்தின் அவஸ்யத்தை அழகாக உணர்த்துகிறது.

வைதிகஸந்த்யாவந்தனம் மட்டுமின்றி, நமது பாரதத்திரு நாட்டின், ஷண்மதங்களிலும் கூட தனித்தனியே ஸந்த்யாவந்தனம் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸைவஸமயத்தில் காயத்ரீ என்பது ஒரு தனி தேவதையாகக் கருதப்படவில்லை. 'காயத்ரீ உபாஸனை ஸிவசக்தி உபாஸனையே' என்பதை, 'ஸிவார்ச்சனா சந்த்ரிகா' என்ற நூலில் 'ஸ்ரீமத் அப்பய்யதீக்ஷிதர்',

द्वादशान्त स्थितं शंभुं चन्द्रिकेन्दुमिवाश्रिता ॥

சந்த்ரனை விட்டு சந்த்ரனது ஒளி எங்ஙனம் நீங்காது விளங்குகிறதோ அதுபோல, த்வாதஸாந்தத்தில் விளங்கும் ஸிவபெருமானை விட்டு எப்பொழுதும் நீங்காத ஸிவஸக்தியே ஸந்த்யாதேவியாக வழிபடப்படுகிறாள்; காலம் மற்றும் அதிகாரிபேதத்தால் அவளே மூன்று நிலைகளில் விளங்குகிறாள் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

'ஸ்ரீமத் ஜ்ஞான ஸிவாசார்யரும்' தமது 'ஸிவபூஜா ஸ்தவம்' எனும் நூலில், இக்கருத்தையே 'ஏகைவார்த்த:' எனத்தொடங்கும் ஸ்லோகத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

அதாவது, ஆதிசைவர்கள் தாம் செய்யும்
வைதிகஸந்த்யாவந்தனத்தில் ஸந்த்யாதேவீ என்றபெயரில்
ஸிவஸக்தியை உபாஸிக்கின்றனர்.
சைவஸந்த்யாவந்தனத்திலோ ஸந்த்யாதேவியின்
ப்ரபாமண்டலத்தில் இருந்து கொண்டு ஸிவபெருமானையே
உபாஸிக்கின்றனர். ஸந்த்யாவினை வணங்குதல் முதல்
ஸந்த்யாவந்தனம். ஸந்த்யாவில் இருந்துகொண்டு
ஸிவபெருமானையே வணங்குதல் இரண்டாவது
ஸந்த்யாவந்தனம். என்பது வேறுபாடு.

எனவே ஸ்ரீமத் ஞானஸம்பந்த பெருமான் தமது
பதிகத்தில் 'செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே' என்றும், ஸ்ரீமத்
ஸுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் 'அந்தியும் நண்பகலும்
அஞ்சபதம் சொல்லி' என்றும் குறிப்பிடுவது
சைவாகமவாக்யங்களின் கருத்துக்களை
உறுதிப்படுத்துகிறது.

அத்புதமான இந்நூல் நமது கல்லூரியின் வ்யாகரண
மாணவன் சிர S. சந்திரசேகர ஸிவத்தின் பெற்றோர்
"கருமாபுரம் ஸ்ரீமத் ஆண்ட ஸிவஸுப்ரஹ்மன்ய பண்டித
குருஸ்வாமிகள், ஸ்ரீமதீ தாக்ஷாயணீ தம்பதிகளது
மணிவிழா" நன்னாளில் மறுபடிவெளிவருவது மிகவும்
சிறப்பு. நூலை படித்து அதன்வழி நின்று உணர்தலே நாம்
அவர்களுக்குச் செய்யும் கைமாறு எனக் கருதுகிறேன்.

அனைவருக்கும் ஸ்ரீமத் கல்பகாம்பிகா நாதன்
கபாலீஸ்வரப் பெருமானின் திருவருள் உண்டாக
ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

பேரன்புடன்
வ்யாகரண ஸிரோமணி
'அகோர ஸிவாசார்ய'
ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸே. அருணஸுந்தர குருக்கள்
வ்யாகரணப் பேராசிரியர்,
சென்னை ஸம்ஸ்கிருதக் கல்லூரி,
மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004

ஓம் ஸ்ரீகணேசாய நம:

வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி

அச்சவேலி

சிவஸ்ரீ.ச.குமாரசுவாமிக்குருக்கள்
தொகுத்தது

பார்வையாளர்

கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள் - யாழ்ப்பாணம்
அரு. இராமநாதக்குருக்கள் - கண்டனூர்
S.சுவாமிநாதசிவாசாரியர் - தருமபுரம்

பதிப்பாளர்

கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்

கலாநிதியந்திரசாலை - பருத்தித்துறை

1960

உ

கணபதி துணை.

ப தி ப் பு ரை .

“பழையவைதிகசைவம் பரக்கவே”

— ஸ்ரீமதாசாரி

வைதிகசைவ அந்தணுளர் சிலர் வீரம்பியவாறு வைதிக சந்தியாவந்தனவிதி என்னும் இந்நூல் எனது தந்தையார் அவர்களால் பழையநூலுரைகளைக்கொண்டு தொகுத்து இயற்றப்பெற்றது. அவ்வாறு இயற்றப்பெற்ற இதனை அவர்கள் அனுமதிப்படி அச்சிட்டு வெளியிடமுன்வந்தேன். இந்நூலிற் காணப்படும் சிவாகமப் பிரமாணங்களினால் வைதிகசந்தியோ பாசனையின் உரிமையும் பெருமையும் அறிந்துகொள்ளத்தக்க கன.

“மங்கலஞ்செய் கோலத்— தருமறை முந்நூல் சாத்தி”
— தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்.

“ஒல்கைமுறை உபநயனப் பருவ மெய்த
உலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெற்றார்
தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத்
தோலொடுநூ ருங்கினார் சுரர்கள் போற்ற”

“ஒருபிறப்பு மெய்தாமை யுடையார் தம்மை
உலகியல்பி னுபநயன முறைமை யாகும்
இருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி”

— திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புராணம்
“நிகழு முறைமை யாண்டேழு நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபநயனப் பொருளில் சடங்கு முடித்து”
— சண்டேசுவரையனார் புராணம்

எனவரும் அருண்மொழித்தேவர் திருவாக்குகளும் இங்கே சிந்தித்தற்குரியன.

— ௨ —

ஆசமன விஷயத்தில் இங்கே கொள்ளப்பெற்ற முறை ஆகமங்களையும் அவற்றுக்கு அனுக்ஷலமாகிய ஸ்மிருதிவசனங்களையும் அனுசரித்ததாகும். இதுவன்றி “ஒடி சுயஞ்ஞதாயகஜஃ| சுநணாயகஜஃ| மொவிதாயகஜஃ| கௌவநாயகஜஃ| உபவ| மொவித| விஜ்ஜா| உபயகஜஃ| சிவிசுஜ| வாசக| ஸ்ரீயா| ஹ்ருஷீகௌவஜகஜஃ| ஞாஜாஜா|” எனவும், இன்னும் வேறு பிரகாரமாகவும் வருவன இங்கே காட்டப்பெறவில்லை. பிறவுமவ்வாறே. நிற்க.

வியாகரணசிரோமணி பிரமஸ்ரீ. கி. சீதாராமசாஸ்திரிகள் அவர்களும், சிவாகமச்சிற்பன்னர் சிவஸ்ரீ. அரு. இராமநாதசிவாசாரியர் அவர்களும், சிவாகமவித்வான் சிவஸ்ரீ. S. சுவாமிநாதசிவாசாரியர் அவர்களும் இந்நூற்கு அணிந்துரை உதவிச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். இப்பெரியார்களுக்கு எனது வணக்கத்தைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

கு. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்.

அச்சவேலி

சார்வரிஸ்ரீ

கார்த்திகை ௧௯௨௨

உ
சிவராமம்
அ ணி.ந் து ரை .
உண்மை

நலைமைஆசிரியர்
தருமபுர ஆதின வேதசிவாகமபாடசாலை
சிவாகம வித்துவான்
சிவபூரி. S. சுவாமிநாத சிவாசாரியர்
அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்து அச்சுவேலி சிவத்திரு ச. ருமார்
சுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள் அனுப்பிய வைதிகசந்தியர்
வந்தனனிதி என்னும் நூலைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்
தேன். ஆகமபத்ததிகளில் “சூஹிக அயம் நிவபுதபு”
“ஸராயணமீம் ஸாஸ்யா விஸெஷஸாஸ்யா நிவபுதபு”

“சூதநிதூஹிக அயம்” என்று ஆங்கர்ங்குக் காணப்
படும் விதிகள ஆசாரியன் தவறாமல் வைதிகசந்தியையும்
பின்னர் சைவானுஷ்டானத்தையும் செய்ய வேண்டுமென்
று கூறுகின்றன. இவை முதலிய விஷயங்களை பெல்லாம்
வேதம் ஆகமம் புராணம் ஸ்மிருதி முதலியவற்றிலிருந்து
எடுத்து ஒருங்கே திரட்டி நூல்வடிவமாக எல்லோரும் விள
ங்கிக் கொள்ளும் வகையில் பிரயோகத்துடன் எழுதியிருப்
பது மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியதாகும்.

வைதிக சந்தியாவந்தன விதி என்னும் இந்நூலைத்
திரட்டி உபகரித்த ச. ருமார்சுவாமிக் குருக்களவர்கள் சைவ
சமயாபிவித்தொன்றே கருதி முன்னரும் பல நூல்களை
இயற்றியும் உரையெழுதியும் பரிசோதித்தும் அச்சிடு
வித்து உதவிபுரிந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களால் வெளியி
டப்படும் புத்தகங்களெல்லாம் இன்றியமையாதனவாய் வி
ளங்குகின்றன. சைவசீலர்கள் யாவரும் அவர்களுக்கு நன்
றிசெலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

குருக்களவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலமிருந்து இவ்
வாறு நற்பணிசெய்ய எல்லாம் வல்ல கருணைக்கடலாகிய
இறைவன் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்று அவ்விதையி
னைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உ
சிவமயம்.

சிவாகமவித்துவான்

கண்டனூர்

சிவபூர். அரு. இராமநாதக்குருக்கள்

அவர்கள் எழுதியது.

—

சந்தியாவந்தனம் என்பது ஆஸ்திகர்களால் நித்தியக்
நிரியையாக மூன்று வேளைகளிலும் செய்யத்தக்கதாகும்.
அது வைதிகம் சைவம் என இருவகைப்படும். அவைகளில்
முன்னையதாகிய வைதிகசந்தியாவந்தனமானது வேதாதிகா
ரமுள்ள பிராமணர்முதலான மூன்றுவருணத்தவர்களாலும்
பின்னையதாகிய சைவ சந்தியாவந்தனமானது சிவதீகை
பெற்ற நான்கு வருணத்தவர்களாலும் அனுஷ்டிக்கத்தக்
கதாகும். இந்தக்கர்மாவையாவர் அனுஷ்டிக்கவில்லையோ
அவர்களுக்கு நித்திய நைமித்திகத்திலும் காமியகர்மாக்க
ளிலும் அதிகாரமில்லாதொழியும். அவர்கள் விடமுடியாத
சில கர்மாக்களைச் செய்துகொள்ள வேண்டி வருங்கால்
ஆசாரிய முகமாகவே அனுஷ்டிக்க நேரும்.

துரிய வருணத்தவரொருவர் விசேஷதீகைபெற்று
..... “தவ்யாஹுததெவாசுநாஜவஹெவெவெவ்வா
ஜநிநா” என்றபடி உத்தமகோத்திர நாமங்களைப் பெற்ற
புத்திரகராயினும் சைவசந்தியாவந்தனமேயன்றி வைதிகசந்
தியாவந்தனம் செய்யக் கூடாதவராவர். இதனால் இரண்டும்
சமமான முக்கிய சந்திகளேயாகும்.

காமிகம் முதலிய சிவசாஸ்திரங்களிலே (சுவிரதூ) |
விரக்தியை அடையாதவன் முதலில் வைதிக சந்தியாவந்த
னம் செய்து பின்புசைவசந்தியாவந்தனம்செய்க. (விரக்தன்)
நிவிர்த்தியார்க்கத்திலுள்ளவன் முதலில் வைதிகசந்தியா

வந்தனம் செய்க. இல்லையேல் நியமமாகச் சைவசந்தியாவந்தனம் செய்க, என்று கூறியது சைவசந்தியாவந்தனத்தின் அவஸ்தைத் தைக் கூற எழுந்ததே தவிர வைதிகசந்தியாவந்தனம்கூடாதென்பதற்கல்ல. இதுவும் விரக்தருக்கேயாம். அதைத்தலக்கெனக் கொண்டு என்மனை எனதுமனைவி எனதுசொந்தமகன் என்றுகூறுகின்ற பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தவரொருவர் எனக்கு வைதிகசந்தியாவந்தனம் மற்றச்சிரௌதக் கிரியைகள்ஒன்றுமே வேண்டாம்; நாம் அவைகளை அனுஷ்டிப்பவருமல்ல என்று கூசாது கூறுவது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயப்பதாக இராது.

இனி வேதாதிகாரம் இல்லாதவரும் நம்மில் வேறு பட்ட மதத்தினருமாகிய சிலர், சைவப் போர்வையில் மறைந்து நின்று வைதிகசந்தியாவந்தனம் காயத்திரி ஐபம் முதலான சத்கருமங்களைத் தூஷிக்கவும் அவற்றை அனுஷ்டிப்போரைச் சீர்திருத்தவும் முற்படுவது அவர்களின் அஞ்ஞான அந்தகாரத்தின் பெருக்கத்தையே காட்டுவதாகவுள்ளது. அது நிற்க.

வைதிகசந்தியோபாசனம் சிரௌதக் கிரியைகளை நாம் அனுஷ்டிப்பவரல்ல என்று கூறுபவர்கள் நன்குணர்ந்து அனுஷ்டிப்பதற்காகவும் அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கும் பிரயோசனம் படுத்தற்காகவும் வைதிகசந்தியாவந்தனவிதி என்னும் நூல் எமது நண்பரும், சிவபூசை விளக்கம் முப்பொருள் விளக்கம் சிவபூசாவிதி சிராத்த தீபிகை முதலான நூல்களை எழுதியவரும், சிவலிங்கப்ரதிஷ்டை முதலிய சம்ஸ்கிருத நூல்களை வெளியிட்டபெரியாருமாகிய யாழ்ப்பாணம் அச்சுவேலி சிவமூர்த்தி. ச. ருமாரகவாமிக்குருக்களவர்களால் திருத்தமான முறையில் வெளியிடப் பெற்றது.

மாயசூது மூஷாந ததுபுகாஸிகா என்னும் நூலிலான்று முன்னர் ஆந்திரபிரதீஷும் 1907ம்வருஷத்திலும்

—கூ—

ஸம்ஸ்கிருத விபியிலும் வெளிவந்துள்ளது. ஆயிலும் இங்கே அதன் சாராம்சமான விஷயங்களத்தினையும் வேதஸ்மிருதி திகாச புராணங்கள் தேவாரம் திருமந்திரம் முதலிய வடதமிழ் நூல்களைச் சிவாகமங்களோடு சேர்த்து ஆராய்ந்து நவீதமாகத் திரட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நூலில் அவ்வுணுஷ்டானத்தின் அங்கமான பஸ்ம தாரணம், ஹசமனம், பாலகுட்டனம், பிராணாயாமம் மார்ஜனபுரிகாஷணங்கள், காயத்திரீஸ்வரூபத்தியானம், அதனர்த்தம், தத்துவம், அக்ஷராதீதவதைகள், தத்தத் வர்ணங்கள், முத்திராலக்ஷணங்கள், கவசம்முதலியவைகளும், காயத்திரியின் திரிபாத சதுஷ்பாத விவரணம், அதன் உபயோககாலம் பிரணவம் முதலான மந்திரங்களுக்கு இருஷி சந்தஸ் தேவதை முதலான விளக்கங்களும், விபாகிருதித்திரயம் சப்தவிபாகிருதிஆகிய விவரங்களும் தமிழர்த்தத்துடன் பிரயோகமும் சேர்த்து எழுதியுபகரித்த சிவாசாரியர் அவர்களுக்குச் சைவஉலகம் நன்றி செலுத்தக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறது.

குருக்களவர்கள் இதுபோலவே, சிவத்துவிஜர் முதலானோர் அனுஷ்டிக்க யோக்கியமாகப் பல நூல்களை எழுதி உபகரிக்குமாறு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் தீர்க்காயுளோடு திடகாத்திரத்தையுந் தந்துதவுமாறு ஸ்ரீ கல்பாணசுந்தரனை வேண்டித் கொள்ளுமென்றேன்.

—அ—

க. காலாதிதகாலாடுவன்காலகாலம்உறெஹஸ்ராடி
உவாஸீரனரஸ்ரஸ்ரெவகெவபுகாதுத்ரெபெவெவ||
க. நதநிவஸபாஸுநிஸெஸ்ரகிவரிசீதகுடுகி
யஸ்ரய்யாயரமபாஸெஸ்தகிவகூராவபாடுஸ்ரடி
க. ஸவகராவஸாதீதஸாயமஜுஸ்பாஸுதெயுராவ
ஸஸ்ரய்யாவநயஸ்ரய்யாவநநிஸுடுகி||
க. தவநநிபாடுபாஸுதெஸவெவெகிநாசிக
விஜநகஸுபாஸுவநுடுஸவெவெடுகிசுடுகி
க. தீகாமுரகைவாஸாடுஸ்ரவெவெகிசெவவெ||
தீகாபாதிசுகிதாடுஸ்ரவாஸுநிஸுடுகிஸவவநடி||
க. கடிதகஸவவிஜாயயடிபாஸுதிவநடி
தெடுவவநநநடுகதகஸவடுகிஸவபுடி||
க. ணதகஸகாவடுபாடிஸரிவாயகடுகிஸா
கஸுடுகிஸாஸவாஸுடுகிஸவஸிவாஸுடுகிஸுடுகி
க. ததததாமடுகிநிஸுடுகிஸாநடுகிஸாடுகி
டுகிஸாடுகிஸாநடுகிஸாநிவிவிஸுடுகிஸா||
க. ஸஸ்ராவநடுகிஸாஸாடுகிஸவாடுகிஸவாடிஸுடுகி
ஸாவாடுகிஸவாடுகிஸவாடுகிஸவாடுகிஸுடுகி
க. கடுகாஸாடுகிஸாஸாடுகிஸவாடுகிஸவாடுகிஸுடுகி
ஸாடுகிஸாஸாடுகிஸவாடுகிஸவாடுகிஸுடுகி
க. கடுகாஸாடுகிஸாஸாடுகிஸவாடுகிஸவாடுகிஸுடுகி
[ஹா]
நிதஸுடுகிஸாஸாடுகிஸவாடுகிஸவாடுகிஸுடுகி

—க—

உ. ஸீவபுத்திஷாஸித்ரயாவியீநுவஹுநு
 விநயஸெவொவகூதாஹுதாஹு
 மாரபுணீதாநுவரிமூஸாஸாஹு
 கூதஜகூதாவெஹுமாவநாஹு

அன்மாத்கள் எடுக்கும் எவ்வகைப் பிறனிகளுள்ளே
 மானுடப்பிறனி சிறந்ததாம் கிடைக்கற் கூரியதுமாகும்.
 மானுடப் பிறனிஎடுக்கவர் பாவனும் பரமபதியை எப்பொருள்
 தாம் வழிபடவேண்டும். அப்பரமபதி பிரத்யக்ஷம் அப்பிரக்
 தியக்ஷம் என இருவகைபாக நின்ற அன்மாத்களுக்கே
 அருள்புரிந்து வருகின்றார். அப்பிரக்யாக்ஷபக்யில் நோக்
 கும்போது ஈபாநிறவார் பெயர்நிறவர் கணாமஹ்வர் எங்கு
 பரந்திருப்பவர் ஒன்றையாம் மற்ற சுவர்பெருமாளிவாய்க் கவர்
 அன்பானவர்என் று மானிவர்கள் கொள்கின்றனர். சூரியன்
 சந்திரன் என்ற பிரக்யாக்ஷபக்யில் சகல ஈவான்மாத்க
 ளும் தரிசிக்கக்கூடியவராய் நின்று அருள்புரிகின்றார்.

அந்தப் பரமபதி சூரியமண்டலத்தில் நின்று அருள்
 புரிகின்றார். அன்னையாசிய பாரதக் சந்திரமண்டலத்தில்
 நின்று அருள்புரிகின்றார். சந்திரமண்டலத்தில் இருவரு
 ளாய் நின்று அருளிசூரியமண்டலத்தில் பரமபதியாய் விள
 ன்கும் பரமோகானை முப்பொழுதும் வணங்கக் கடமைப்பட்ட
 உவராயிருக்கின்றோம்.

காலங்கடந்து காலநுபியாய் விளங்கும் பரமபதி சூரிய
 சந்திரவடிவமாக இருந்துகொண்டு காலக்கை வகுக்கருளு
 கின்றார். பருவங்களை வகுக்கருளுகின்றார். பகல் இரவு
 என்று இருகாலமாக விளங்குகின்றார். பகல் இரவு என்னும்
 இருகாலங்கள் பொருந்தகின்ற நேரம் நந்தியா. அந்தச் சந்
 தியாகாலத்தில் பரமபதியைநாம் வணங்கவேண்டும்.

காலனை வென்ற காலநுபியான பரமோகானை வணங்
 குபவர் காலவசத்திற் குட்படாமல் நேரவகுப்பினர் நிலை
 பை அடைவர். காலத்தவறுது காலத்தில் வணங்குவதைச்
 சந்தியாவத்தனம் என்பர். இஃது சைவசந்தியாவத்தனம்.

—௯௦—

வைதிக சந்திராவந்தனம் என்று இருவகையாகும். உபநயனம் மரத்திரம் பெற்ற அந்தணர் வைதிக சந்திராவந்தனம் தையும் அதனை விவதிக்கையும் பெற்ற அந்தணர் வைதிக சந்திராவந்தனம் வந்தவர்களையும் விவதிக்கப் பெற்ற ஏனை யோர் வைதிக சந்திராவந்தனத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரம் கூறுகின்றது.

கருத்தை உணர்ந்து செய்யப்படும் சந்திராவந்தனம் மேலான பயன்பாட்டாகும். இதனையுணர்ந்த பெரியர் அச்சுவேலி பிரம்மஜி. ச. குமாரசுவாமிசுவாசாரியர் அவர்கள் வைதிக சந்திராவந்தனத்திற்குச் சிவபரமாகத்தக்க ஆகமப் பிரமாணங்களை மேற்கோள்களாகக் காட்டி பதவுரை பொறிப்புகை விசேஷ உரை என்று விரிவுரை எழுதி யாவருக்கும் பயன்படக் கூடிய முறையில் எளிதான நடையில் விளக்கியிருக்கிறார்கள். யாவரும் இதனைப் பெற்றுக் கருத்தை யுணர்ந்து சந்திராவந்தனமகிமையை அறிந்துகொள்ளலாம்.

அந்தணர் சமூகம் ஒருநல்ல காரியத்தைச் செய்து கொண்டால் அச்சமும் நல்ல வாழ்வு வாழ்வதோடல்லாமல் மக்கள் சமூகத்திற்கே நல்ல வாழ்வு வாழ்வதற்குத் தவிர. ஆகவே விசேஷமாக அந்தணசமூகத்தவர் யாவரும் இதனைப் பெற்றுக் கருத்தை யுணர்ந்து முக்காலமும் சந்திராவந்தனம் அனுஷ்டித்துத் தம்சமூகத்தவரை நல்ல வாழ்வு வாழச் செய்து மற்றவர்களையும் நல்ல வாழ்வு வாழவைக்குமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

சைவமயக் குருமார்களுக்குத் தலைவராய் நின்று இப்பணியைச் செய்து தவிய பிரம்மஜி. ச. குமாரசுவாமிசுவாசாரியர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த நாம் யாவரும் கடமைப்பாடுடையவர்களாக இருக்கின்றோம்.

குறிப்பு :- பக். 12ற்குப் பிறகு, பக்-15, 16களைப் படித்துவிட்டுப் பின்பு பக்-13, 14 படிக்கவும்.

வெழுகுஊபுராக்கூர்த்தெஸ்ஸுவீஸ்வர உரெக!

இதற்குக் கூடாது என்று சொல்லும்படி சொல்லுகிறார்கள்.

காபாலஸ்யாந் நமசிசுப்ரா தம்ஸெவீஷே நாம்பராம் நமசிசு!

தெதாஅிஜஃ ப்ரஃபிஃ ஸ்ரஃஹீஃஸஃஸ்யஃபஃபாஸ்யஃ,

நாம.பிரிசிராஹா.த. 82)

മലയാളം പ്രസിദ്ധീകരണ സാഹിത്യം

கா தீடுக!

ஜெயஸ்ரீ கெவலம் - தீர்த்தோபாயம் - துஷிவணம் - 1881

சுவிதகம்புராஸா துலீஸங்குராவெநு தஸாயகம்!

உதரஸுவிநாபா தாளசிகாயு-பொரஜு-பவம்.

சுய-பாசுஸா ஹிந்தவாகு சுய-பாருஹ்வீஜீவநியொமத்!

சுதாசு-பெ-ஓஜாவசித்யாடி

“தெதாவிப்ராதிஷ்டம் திஷ்டவணேஷ்டம் மஹஸ்தா
ஸ ஸ்வாஸீவா யம் கருநிவிவக்ருதித் ப்ரபுஜே வ்ராஜமீ
ஸஸ்யாஜிவாஸ்யா நனாசிஷ்டுஸஸ்யாய்யாயநு|

விசேஷத்திற்கும் சந்தியா (ஸம்யா) என்பதே பெயர். பரமேசுரனுடைய நீஷ்களமாகிய பராசத்தியே சகளரூபமாயச் சந்தியை ஆயினார். பராசத்தி காலை உச்சி மாலை என்றும் திரிசந்திகளிலும் காயத்திரி சாவித்திரி சரஸ்வதி என்னும் முச்சத்தி வடிவமாகப் பிரகாஷிக்கின்றனர். தன்னை ஜபிப்பவனை எல்லாத் தோஷங்களினின்றும் இரக்பிப்பதால் காயத்ரி என்றும், சூரியனுக்கு அந்தர் யாமியாயிருந்து அவனுக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பதால் சாவித்திரி என்றும், உலகங்களை உண்டுபண்ணிச் சொல்லுபவையிளங்குவதால் சரஸ்வதி என்றும் சொல்லப்படுவர். சந்தியாதேவியைச் சூரியமண்டலத்துள் விளங்குவதாகப் பாவித்து இருதயகமலத்தில் இடைவிடாது தியானம் பண்ணுக.

காபிகெ

யாஸகிஃவாஸெஸஸ்யஸாலஸெஸ்யுகிநிபத்யுகெ
தக்ஷிணபுரமொஹஞ்சுபாபுராக்ஷிணஸாய்யெகி

வ்யாஸஃ

மாய தீநாஸிவஞவநாஹஸாலி தீபஸ்யுரெகிநெ
ஸரஸுதீவஸாயாஹஸெஸஸஸ்யுர தீஷுஸ்யுதா
ஸொஸிஸஹஃ

புஷ்டாணீவெஷுவீரளதீ ஹேதாஹி ஹாலிஹாதிஸா
ஸாக்ஷிணீக்ஷிணஸாஸஹஸுகிஸெஸ்யுகிபத்யுகெ
திருமந்திரம்.

அந்தண ராவோர் அறுதொழில் பூண்டுளோர்
செந்தழ லோம்பி முப்போது நியமஞ்செய்
தந்தவநற் கருமத்து நின்றங்கிட்டுச்
சந்தியு மோம்பிச் சடங்கறுப் போர்களே.

சூவசமடி

காபிகெ சுஸாஸிதஞ்ஞவா

ஃபுஜஸுஸாஸிவெதாநாந்திவோவாஸுத்யுபிரிஷ்யுகெ
ஃஷுபிரிஷ்யுகெதாநாநுத்யுத்யாஸெஸுகிஸாலஸெயாஃ

திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து அவர்கள் செய்யும்
 வழிபாட்டைக் கொண்டருளுதலும் அவரது பெருங்கரு
 ணைக் குணமாம்.

.தி. ஸுந்நாகாயுட
 ரோஹஸ-ருரோதரோ

உதாரணமாக நகரத்தாரு உதாரணமாக [தா
 சுவெபாதிதாரணாகவநாபுரதஸுந்நாகாயுட
 உதாரணமாக உதாரணமாகவநாபுரதஸுந்நாகாயுட
 சுவெபாதிதாரணாகவநாபுரதஸுந்நாகாயுட
 சுவந்நாகாயுட உதாரணமாகவநாபுரதஸுந்நாகாயுட
 [தா. உதி

பிரதக்காலசந்திக்கு ஆகாசத்திலே நகரத்தாரு
 கள் தோன்றும்போதே தருப்பணஞ்செய்தல் உத்தமமாம்.
 அவைகள் ஆகாயத்திலே மறைந்தபின் தருப்பணஞ்செய்
 தல் மத்திமமாம். சூரியன் பாதிஉதயஞ் செய்யும்போது
 தருப்பணஞ் செய்தல் கனிப்டமாம். மத்தியானசந்திக்கு
 மத்தியானத்துக்குமுன் ஒரு நாழிகையிலே செய்தல் மத்தி
 மமாம். பதினாந்தா நாழிகையாகிய மத்தியானத்திலே
 செய்தல் உத்தமமாம். மத்தியானத்துக்குப்பின் ஒரு
 நாழிகையிலே செய்தல் கனிப்டமாம். சாயங்காலசந்திக்கு
 சூரியன் பாதி அஸ்தமனஞ் செய்யும்காலம் உத்தமம். அஸ்த
 மனமானபின் நகரத்தாருங்கள் தோன்றுமுன் செய்தல்
 மத்திமம். நகரத்தாருங்கள் தோன்றும்போது செய்தல் கனிப்ட
 மாம்.

ஸுந்நாகாயுட

சந்தியா என்பது செவ்வனே தியானிக்கப்படுவது
 எனப்பொருள்படும். ஸுந்நாகாயுட செவ்வே தியானித்தல்.
 சந்தியை என்பதற்குக் காலவிசேஷம் என்னும் பொருளி
 ருப்பினும் அந்தக்காலத்தில் உபாசிக்கப்படும் தேவநா

பொன்னாவாய் பூழ்நீர் ஸ்ரீயாதிஸ்வஸ்ய) நி ப்ரஹ்ம:

காபுணெண—பி.அ.ஜ.நா.

சு நாலிகா கநிஷாரபெய்யொழைவது துதிக்கப்பட்ட

நாலாவட்டம் துதாஸ்யுபாஸ்யாணாயாஜஸ்யுக்ஷணம்

இடைநாடியினால் வெளியிலுள்ள சுத்தவாயுவை உள்ளே யிழுத்து மூக்கின் நுனியில் இரு நேரத்திற்கும்கூடும் செலுத்தி, குரம்பகத்தினால் திபாணஞ்செய்து வலநாடியினால் வாயுவை வெளியே விடுக.

புராண சுயாமி—பிராணனைத் தடுத்தல்.

மூக்கில் அக்கினியும், வலக்காதுல்கங்கையும் ஆதிபா-
 ள்ளாகையால் மூக்கிலும் காதுலும் தொடுவது பிராணயா-
 மம்செய்தகரம் சுத்தியாதற் பொருட்டாம்.

ஹவுஸ் டா நண்டி

പ്രകൃതി

ஹஸுஜெவய்ராநுபூ

உகாபுட்டி.

ஊழல்பெயர் வாக்கியம் நிவர்த்தி செய்து கொடுக்க உத்தேசம்.

திருணைக்ருந்திசிராண்டிஃதிஃஹலும்துணவதுகது

தி.வா.ஜ.வஹ் நய நஹஸகாணி கலி முஹபு।

தாணவாங்கொண்டீர் காவெய்வொளிதழ்!

நகராபிஷேகஸ்தாம்பிஷயம்யோக்யாஸாந்நிமௌஷஸாஃ.

ஹ.ஷா வீ.பாஷ்டா.

உதாரணம் :

திரிவங்கப் பூண்டி நாகேசுவரர் கோயிலில் - கணபதி நவ
பிராமம் நூலும்கூட கலித்தொகையா விரிபாவதாய்

50

බෞද්ධ භාෂා භාෂා භාෂා:

ஹாஸ்யதூஷிதம்ஜோநந்திகுஹாஸ்யதேதமபக்ஷ
ஹக்ஷணாசுவவத்வாவாநாஹஸ்யத்வநிதீயதெ
ஹஸ்யஸாநவிஹீநஸ்யஸிவவத்ஜோநகாநயெக்ஷ
ஹஸ்யாநணக்ஷம்ஹ

உலக நன்மை.

தஜ்-நுநாநாநிகாஸிகெய்திபுமபுநுஸரீவரெசு!
சுயிஷெவதாஃ!

ஸாநு வுநாடுணா!

சுகாரொ நாடிக் கொடுத்தகாரொஜெஜிராமுமீ!
 மிகார ஷஜ-தீஷாநந்திவிநெநெ ஷஜிவாபுசுடி!
 ஹஷ்டயாநணபுராணடி!

ஸ்பெஷலிஸ்ட் காவலர் 116

கய-வ-ஹ்ருதிநாய ஸ்வித்ய-வ-ஹ்ருத்வம்சுயஸி
நெஞ்சப-ஹ்ருதிநாண நத்ரவ-ஹ்ருத்யாரபெ ஜ-ய-
ஸிஸ்தகஜெ

நி.பெ.உ.கெ.நா.

நெஞ்சு மூவுரையென நதிவாய் ஹவாயென
 ஸந்தியாஜோரலியாரயெது நதிவாய்குடி!
 கார்லிகெ!

ಕುರ್ಶೀಕೆ

நெய்யும் மதுவும் பூரிசெய்து நவிரத்தினை நுகர்ந்து
 நெய்யும் மதுவும் பூரிசெய்து நவிரத்தினை நுகர்ந்து

ഭൂമി

புறநாட்டினர் வந்தவர்களை விரைவில் கண்டுபிடித்து
கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லி
கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

காவொதுரு!

「கூழ்

[illegible]

தெவதிக ஸங்கராஷ்டம வியதி

சுக

சுபாணுஸார நம: காரணே

ஸீஷெ-கெதெவதுயா டெவகெணவா ஸையொரவரி
கருவ-புரெசெரிஸெசெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
வெஷெகெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
சுபிஷெவதுயா

புரவரலிஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
சுபொஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
சுபொஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
சுபொஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ

ஸபுஷெவதுயா

ஸிரஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
சுபொஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
சுபொஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ
சுபொஸு-கெதெவதுயா நாலிபாஸு-கெ

சுபாணுஸார நம:

ஸிஸகெதெவதுயா

ஸுஷெவதுயா நாலிபாஸு-கெ

ஸுஷெவதுயா நாலிபாஸு-கெ

சுபொஸு-கெதெவதுயா

... ... ஸிரஸு-கெதெவதுயா

ஸுஷெவதுயா நாலிபாஸு-கெ

ஸுஷெவதுயா நாலிபாஸு-கெ

ஸுஷெவதுயா நாலிபாஸு-கெ

*ஸுஷெவதுயா = நாலிபாஸு-கெதெவதுயா

சாயலிவடி-ஆண்பூ,

சுவாமி-பிரதீபாந்மாஸ்யம்

ஸிவஸூத்ர-பாயதிகாவ்ய-புரணம்-ஸவ-வ்யாக்ஷ-நித்ய-
 கதொதாய-திரிஷு-ஊ-திரிஸாய-ஊ-வ்யாக்ஷ-வ்யாக்ஷ-
 கும்பி-ந-கதெது-

மாயசூராவதி-ததிகூகாவ-ஓமபாவவெஸிவி-ஓவ-
புண்ணெய்நெய்ய-புண்ணெய்நெய்ய-புண்ணெய்நெய்ய-
வீரகதெய்ய

சுந்தரெழுந்தருளியுள்ள பூசுரபுரம்-புய-பா லிசி பவம் கூறினென
காண்க.

ஹருஹ-ஃவநிஷ்டாதிதேஹாணவாரத்யாபிபாஜலி||
 பாநநிஷ்டாதிதேஹாணவாரத்யாபிபாஜலி||
 வநத்யாபிபாஜலி||

ஸ்பூ-கிடு பசூமெடு!

உலாறுந்தோயநிதாயஹவாஹுஸை பஸிர்ஹிதஃ!
மாயத்ராபிந்தி தாகுவப்ரஹ்மரஹுதிவத்ருப்யா!
நவ்வாஹிபவஸிஷ்டஹத்ருஹ்-ஹத்ருவஸ்யுயொக்ஷிவெக்!
ஸத்ருப்யுயொயெவத்ரு மாயத்ராதிவஸ்யுலாஸம்ஜிஹிஹி
[வெச]

புராதன காலத்தில் உலகம் முழுவதும் வியாபாரம் நடைபெற்று வந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது.

பிரணவ வியாபாரத்திற்கு முன்பு காலத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது.

ஸ்பெஷல் காலம்:

வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் வியாபாரம் மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது.

பெரிய காலம்:

சிறுத்தி ஆரம்பகாலத்திலே முப்பது கோடி அசூர் கள் தோன்றிப் பிரமாவைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து சூரியனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் சூர்யோதயத்திலும் அஸ்தமயன்காலத்திலும் சூரியனுடன் போர்புரிகின்றார்கள். பிரமணர் சூரியனுக்கு எதிர்முகமாக நின்று காயத்திரியினால் அபிமந்தித்த ஜலத்தை உயர எறிகின்றார்கள். அந்த ஜலம் மந்திரத்தினால் பரிணமித்து வந்த பனிகளாகிச் சென்று அந்த அசூர்களை மந்தைகளாக மாற்றிவிட்டன. அந்த அசூர்கள்

“ஐயர் மகழில்வந் தவுண ரைச்செறுந்
துய்ப் திம்படை”

எனக்கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகளும் குறிப்பிடு கின்றார்.

வாய்-ஸஹிதாயாழ்|

யழிவெண்ணெயுள்ள ரொஸம்ப-டுஜெ வஸோணிதம்!
பூதகேட்டா ஹஸாயாஹு பூதகேட்டா தீர்த்தம்!
பூணெய் ஆட்கெடுத்த கெட்டாகெடுத்த சிறந்தொவரிது!
சுவாமிநாதன் தெய்வத்தின் சரிவரை நினைந்து வாழலாம்!

அகண்டராகா" சச்சிதானந்த லிஷ்களராகிய பரமசிவ-
னே ஆளமாக்களது உபாசனையை யேற்று அஷுங்கிரகிக்-
கும் பொருட்டு ஆதித்தமண்டலத்தில் விளங்குகின்றார்.
இதனை வேதநங்கள் அறுதியிட்டுக் கூறி எம்மனோர்க்கு அறி-
வுறுத்து கின்றன.

“பொற்றாடியோடும், பொற்கேசத்தோடும், நகம் தொடுத்து முழுமையும் பொன்வண்ணமாயும், சூரியனால் அலர்ந்த இரு செந்தாமரை போலும் கண்களுமுடையர் இந்தச்சூரியன் மத்தியிலுள்ள இரண்ணிய புருஷர்”

என்றது சாந்திதாசியும்.

"(சூரியமண்ணில் விருந்து உதயாஸ்தமனம் செய்
 விக்ஞம் பொருட்டுச் சிவபிரான்) பிரவிருத்திக்கின்றனர்
 இவர் நிலகண்டமும் செந்நிறமுமுடையார். (ஆதித்திய ரூப
 ராகிய) இவரைக் கோபாலரும் கண்டார்கள். ஜலம் கொண்
 டுவரும் ஸ்திரீகளும் கண்டார்கள். பிராணிகளும் பார்க்கின்
 றனர். அவ்விபல்பினராகிய அந்தருத்திரர் (அக்கண்ணுத்

குப்) புலப்படின எங்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பா
ராக"

தமது சிற்சத்தியாகிய உமாபதியுடன் கூடின
வரும், ஆன்மாக்களுக்கு சம்ஸார துக்கத்தை நாசம் செய்
கின்றவருமான உருத்திரனுக்கு வணக்கம். உதய காலத்
தில் மிகச் சிவந்த நிறமும், அதன்பின்பு நெரிது சிவந்த நிற
மும் உள்ள ஆதித்திய வடிவினராயிருப்பவருமான ருத்தி
ரனுக்கு வணக்கம்.

என்று தைத்திரீய சங்கிதை கூறுகின்றது.

"எவர் சூரியனுக்கு வேறாய் சூரியனுக்குள்ளே உள்
ளார் இவரை ஞாயிறு அறிந்திலதோ, எவருக்கு ஞாயிறு
சரீரமோ, அவர் ஞாயிற்றினுள்ளேயிருந்து அதனைச் செ
லுத்துகின்றாரோ அவரே உனது ஆன்மாவும் அந்தர்யாமி
யும் அபிர்தருமாம் (சிவனுமாம்) என்று பிரகதாரணியம்
கூறுகின்றது.

அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியி
னருக்க னாவா னரனுரு வல்லலோ
இருக்கு நான்மறை யீசனை யேதொழுங்
கருத்தி னைவினை யார்கள் மனவரே
எனத் தமிழ்வேதம் கூறுகின்றது.

'இரண்ணியதுல்லியரும், திரிலோசனரும், நீலகண்ட
ரும், உமாபதியும் ... பகவன்னுமாகிய சிவபெருமானே
ஆதித்தியனுக்குள்ளே யிருப்பவரும் சாவித்திரியினுற் பிர
திபாதிக்கப் படுபவரும், முழுட்சுக்கள் அனைவருக்கும் தி
யேயப்பொருளாயுமுள்ளார் என்றுசித்தித்தது'
என நீலகண்டசிவாசாரியர் கூறுகின்றார்.

விந்தபல்கதிருடையதோர்வெய்யவனடுவட்
பொருந்திவைகியகண்னுதற்பரமனைபோன்றான். எனவும்,

கடி வெஹிசு ஸங்குர்வந ந விபிடி

மாறிலாவருக்கனாப்பண்வவகியபரமனைபோல் [நான்
ஆறுமாழகத்துவள்ளல் அலங்குளைப்புரவிமான்றேறி
எனவும் கசகியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய்
மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உணர்ந்துளோருளத்தகரபுண்டரீகமுந்துவாதசாந்தமு
மும்பர்வணங்குமாதித்தமண்டலநடுவுநான்மறைகளின்முடி
வுஞ்சீர், இணங்குசோமலோகமுந்திருவம்பலத்திடமுந் தென்
குளத்தார்வாழ், குணங்கடந்தவர்சிறப்பிடமாமெனக்கூறிடும
றைதுலே.

என்றசெய்யுளில் ஆதித்தமண்டல நடுவும் எனச்சிவஞான
சுவாமிகள் செப்புகின்றார்.

வள்ளரகணையுருவியும்
வாண்வண்வாண்வாண்வெஹிசு
நீயுநீவன்விநாவிவாண்கு
நகாஜிசீவகியுய்யு

சூரிய மண்டலமத்தியில் அம்பிகையோடு கூடி விள
ங்குபவரும், பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தினரும், நிலகண்டரும்
விருபாக்ஷருமாகிய பரமசிவனை வணங்குகின்றேன்.
எனப்பராசரபுராணங் கூறுகின்றது.

வெஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசு
தகிவெஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசு
கூண்வாண்வெஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசு
[தபு]

ஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசு
நகிவெஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசு
ஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசுயாநாநாயகாரணசூயவெஹிசு

മൈത്രി സന്ധി

[illegible]

இவை முதலிய பிரமாணங்களினால் பரமேசுரனே
பிரணவத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற ரென்பது பெறப்
படுகின்றது.

மாயதீ ஜெய ஹி யோ மஃ

வேதசார்மீர்யுள்ள காயத்திரி மஹாமந்திரமானது பிராணாயாமத்திலும், ஜபத்திலும் அர்க்கிய தானத்திலும்விநியோகிக்கப்படும். முதலிலேபிரணாவமும் மூன்றுவிபாகிருதிகளுங்கொண்ட காயத்திரி பிரமமுகம் என்று பெயர் பெறும்.

முதலிலே பிணைவம் புணர்ந்த வியாகிருதிகள் ஏழும் இறுதியிலே டிரமகிராமந்திரமும் புணர்ந்த காயத்திரியே பிராணயாமத்தில் விகியோகப்படும்.

காயத்திரிமந்திரம் மூன்று பாதங்களையும், ஒவ்வொருபாதத்திற்கும் அக்ஷரங்கள் எட்டாக இருபத்து நான்கு அக்ஷரங்களையும், ஒவ்வொரு பாதத்திற்கும் இவ்விரண்டு குகைகளாக ஆறு குகைகளையும் கொண்டதாம், காயத்திரி சிரசு பதினாறு அக்ஷரங்களைக் கொண்டதாம்.

३.८-४३।

ஊர்வருவிடிகாவினெய்யாழிவாழாஹுதயஸூதா|
 த்ரிவாழாநெய்யாழித்-வினெய்யாழிவாழாநெய்யாழிவாழா|
 ஸ்ரீவாழாநெய்யாழிவாழாநெய்யாழிவாழாநெய்யாழிவாழா|
 த்ரிவாழாநெய்யாழிவாழாநெய்யாழிவாழாநெய்யாழிவாழா|

யொழியாது உலகு:

ஊஞ்சலாய்வு உட்கூட ஸ்வ ஸ்துத்தியெய்யு

புத்தொண்காரஸாரியுத்தொதயாதசுஸவிதாஃவாடி!
 ஓராவொஜெராகிர்தெஷுஜெனொமெவெதெதூநீயகஃ
 ஸவவநாஹுதயம்!

ஒடி—பிரணவம், ஹம், ஹவஃ, ஸாவஃ,
 ஜஹஃ, ஜஹம், தவஃ, ஸதஃ என்னுமிவையேழும்
 வியாகிருதிகளாம்.

மாயசீ!

ததூவிதாவரெணடி
 ஹமொரெவவஸுயேஹி
 யியொயொஹ்வொவாசு!

மாயசீஸ்ரெஜெனடி

ஒடி சூவொ ஜெராகிரவொ ஸுததஃஸஹ
 ஹவஃவவஸுவரெணடி

ஹவாஹீநாஹஃ!

ஒடி = பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திர ரூபரானக்ட
 வன், ஹம் = இருக்கிறவரும், ஹவஃ = இருப்பிக்கி
 றவரும், ஸாவஃ = நன்றாகச் சூழுகிறவரும், அல்ல
 து செலுத்துகிறவரும், ஜஹம் = பூசிக்கப்படுபவ
 ரும், ஜஹம் = பிறப்பிக்கிறவரும், தவஃ = சுடுகிறவ
 ரும் அல்லது விளக்குகிறவரும், ஸதஃ = (எவ்வி
 டத்தும் எக்காலத்தும் தவிர்க்கப்படாமல் உள்ள
 வருமாகி) இருக்கிறார்.

ஹவதீதி ஹம், ஹவயதீதி ஹவஃ, ஸாவஃ
 வரெணாதி ஸவதீதிவா ஸாவஃ! ஜஹதெதி
 ஜஹம்! ஜஹயதீதிஜஹம்! தாவயதீதி தவஃ! ஸு
 தி ஸதஃ!

இனி, பூலோகம் முதலிய ஏழும் அவற்றிற்கு இனமாகிய பாதாளம் முதலிய ஏழுமாகிய பதினான்கு உலகங்களும் கடவுளின் காரியமாகலின் அவையாழிருக்கிறார் என்னும் பொருளும் கொள்ளப்படும்.

ஹாஸ்யவஸு ஹாணாவிஸு சுவாமிஸு ஸுரஸு தெ
ஸுவாஸு விஜிதாநாடிவநாஜொதிதிஸு து!

அனைத்தையுஞ் சங்கரிப்பவராகலின் அரன்னை ஏழ், வியாபகராதலின் விஷ்ணு எனவும், சர்வஞ்ஞராதலிற் பகவான் எனவும், காப்பவராதலின் ஓம் எனவும், திருநாமங்கள் சிவபிரானுக்குப் போந்தன என்னும் கூரம்புராணப் பிரமாணத்தினாலும் ஒலிதிஸு எனவும் சுருதியினாலும் ஓம் என்பது பரப்பிரமசிவவாசகமாம்.

புணவஸிஷுராகிசு!

புணவஸு விஷிஸு ஹாவாநா துரவிடிவதா!
ஹாஸு ஹேவாய தீவிநியொ மஃசு யாவஸா!

பிரணவத்தின் இருஷி பிரமா, தேவதை சிவன், சந்தசுகாயத்திரி, எக்கிரியையிலோ அக்கிரியையிலினியோகம். ஸிவஸு விஷுராயொ மஃவாநா தெதிநிஸி து!

(சிவமும் சத்தியும் இயைந்ததே பரமான்மா எனநிச்சயிக்கப்படுகின்றது.) எனக் கைலாசசங்கிதையிற் கூறப்படலால் பரமாதமா சத்தியோடியைந்த சிவபெருமான் எனப்பொருள்கொள்ளப்படும்.

[ஹ:]

ஸிவொஹேஸுரஸு வஸு ஹேவாஸு விதாஸு
ஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு
நாஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு வஸு

தெவதிக ஸஸ்யாவதந வியிஃ உரு

வஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
சுக்ரிஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
காஸ்யவஸூரஃஜீஷிக்ஷுபு|
மநுஷ்ய|

மாயத்ரிஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
சுக்ரிஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
[தெவ

மாயத்ரி, உஷிக்ஷு, சுக்ரிஹுதீதாஃ, ஸஸ்யாவதந
வஸூரஃ, ஜீஷிக்ஷுபு, இவைகள் முறையே ஆ
கும்.

தெவதா|

சுக்ரிஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
சுக்ரிஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
[தெவ

ஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
ஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
[தெவ

வஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|

ஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
ஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|

வஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு| [வா

ஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
ஸூரஹுதீதாஃஜீஷிக்ஷுபு|
[தெவ

உகா வெவழிக ஸந்யாவத ந வியி!

சாமவேதத்தினும், பிருகதாரண்யமுதலிய உபநிடதங்களினும் காணப்படுகின்றது.

மாயத்ருய-ஃ!

நெவஸ்ய—விளங்குகின்ற, ஸவிதௌ—சூரியனது மத்தியிலிருக்கின்ற, யஃ ஹ-ஃ—எந்தச்சிவன், மஃ—எங்களுக்கு, யியஃ—புத்தியை, ப்ரஹ்மயாக்ஷ—ஏவுகின்றாரோ, தக்ஷ—அந்த, வரௌ—உயர்ந்தவரை, யீசஹி—தியானிக்கிறோம் என்பதாம்.

நிராக்ஷலாஷ்ய [ஸ்யடி]

நெவஸ்யஸவிதௌயெய்யொஹமெ-ஃநாயியஃ
ப்ரஹ்மயாக்ஷவரௌயீசஹித்யயஃ

சுத்ருயஸ்யதள [ஹதஃ]

ஹ்மஸ்யநாக்ஷோதநாஅவிஹநௌயெவதா
ஜயஸ்யஸவஹதஸ்க்ஷஸவஸவிதாஹவெஸி
தக்ஷஸவஸநீயெயொஹயெவதாநாஹ்மஸ்யதக்ஷ
ஸவஸ்யநாக்ஷயெவதாநாஹ்மஸ்யதக்ஷஸவஸ
விதாஹவெஸிதாஹவெஸிதாஹவெஸிதாஹவெஸி

விஸ்தாதிதஃ!

நெவஸ்யஸவிதௌயெய்யொஹமெ-ஃநாயியஃ
ப்ரஹ்மயாக்ஷவரௌயீசஹித்யயஃ

ஹ்மஸ்யநாக்ஷோதநாஅவிஹநௌயெவதா [ஹதஃ]

நெவஸ்யஸவிதௌயெய்யொஹமெ-ஃநாயியஃ

யுரபெரிவீ திஸெஸூதளயீவீத்யுபுஉவுகெ
யஸ்ஸுயுயுதிதுயெபுலிௌவுத்யுபெதாஹவெசு

யஃ— எவன், ஸஃ— எங்களுக்கு, யியஃ—
புத்திகளை, ப்ரஹ்மாயாஸு — ஏவுகின்றானே, ஷெவ
ஸு—விளங்குகின்றவராகிய, ஸவிதாஃ—சூரியன்
சுமத்தியத்திலிருக்கின்ற, வரெணு—பிரதானப்
பொருளாகிய, தசு— (பிரம்மம் என்கின்ற) அந்த,
ஹஸு—சிவனை, யீஹி—தியானிக்கின்றோம்.

இதன் கருத்து, சூரியனிடத்தில் ஒரு தேவனிருக்கின்றான்; அவன் பெயர் பார்க்கன். அப்பார்க்கே தேவனை நாம் தியானிக்கின்றோம் என்பது.

ஹஜ் என்னும் தாது தகித்தல் எனவும் பாகஞ்செய்தல் எனவும் பொருள் தருதலால், திரிபுர மன்மதாதிகளைத் தகித்தலாலும், பாசங்களைத் தகித்தலாலும், ஆன்மாக்களுடைய மலங்களைப் பாகப்படுத்துதலாலும் ஹ-ஹ் என்னும் பெயர் சிவபெருமான் மேல் யோகருடியாய் வழங்கப்படும்.

ஹஜ்-நாஸ்தி, வஃராஹீ-நாஃவாஸா, நாஜி-ஹஜ்-நாஸி,
கஜ்-ணாம், வாசுகத-பூகாஸ்வாஸா, நாஜி-ஹஜ்-நாஸி,
ஹஜ்-நாஸி, கஜ்-ணாம், வாசுகத-பூகாஸ்வாஸா, நாஜி-ஹஜ்-நாஸி,
ஹஜ்-நாஸி, கஜ்-ணாம், வாசுகத-பூகாஸ்வாஸா, நாஜி-ஹஜ்-நாஸி,

மைத்திராயனோபநிடதம் “ஊஷ ஹம் ஐதி ருஷோ ஸஹவாஜிநம்” இந்த ருத்திரர் பார்க்கர் எனப்படுவர் எனப் பிரமவாதிகள் கூறுவர் என்று கூறுகின்றது.

‘இந்தச் சேதனம் அசேதனம் என்னும் பிரபஞ்சங்களைப் பிரகாசிப்பித்தலால், (ஹ) எனவும்,

உஅ வெவழிக வஸஸூரவநுந வியிஃ

இந்தச்சேதனப்பிரபஞ்சங்களை இச்சிப்பித்தலால்
 ர) எனவும், இப்பிரணைகளெல்லாம் இவரிலேஒடுங்
 கிம்முதலால் (அ) எனவும்பொருள்படுதலின், அவர்
 பர்க்கர் எனப்படுவர்" எனவுங் கூறுகின்றது.

வடமொழி நிகண்டும் ஹரவூர ஹரொஹ
 மஃ சூஸ்கஹிவாராணகஃ" என்று அப்பர்க்
 கச்சொல்லைச் சிவபெருமான் திருநாமமாகவே கூ
 றுகின்றது.

பெவஸூஸவிதஃ-பெய்யொஹமஃ-பொய்யிஃ சூரிக்
 ப்ரவொடியா துவரொணயீஃ-ஹித்யயஃ-சூரிக்

சிவாதித்தியனுக்கு மத்தியிலே உள்ள எந்தப்பர்க்கர்
 (சிவபிரான்) எங்கள் கருத்துகளைச் செலுத்துகின்றாரோ
 அந்த விரும்பற்பாலராயினதைத் தியாறிக்கின்றோம். என்
 று யாஜ்ஞவற்கியர் கூறுகின்றார்.

ஆதித்தியன் சிவபிரானது அஷ்டமூர்த்தங்க
 ளுள் ஒன்று. சிவபிரான் அதில் உருத்திரர் என்
 னும்பெயரால் விளங்குகின்றார். "அருக்கனாவான
 ரணுவல்லனே" என்பது தமிழ்வேதம்.

'ஸஹொஹமஃ ஹவசூரணசூ' எனஸ்காந்தமும்
 "ஹமநசூ ஹரொஹமஃ" என நடராஜ
 ஸஹஸ்ரநாமமும் கூறுகின்றன.

ஆகையினாலே ஆதித்தியனிடம் வியாபித்திருப்ப
 வர் சிவபெருமானே என்பதும் பர்க்கப்பெயர் பரமசிவனையே
 குறிக்கு மென்பதும் தெளிவு.

எந்தச் சிவஞரியனது (ஞான இச்சாகிரியாசத்தியாகிய) ஒளி
 யானது எங்கள் ஞான இச்சாகிரியாசத்திகளைச் செலுத்து

௩௦ வெவ்விசு வஸஸூவடி ஸ விபிஃ

யை உணர்த்த “ஸ” (எங்களுடைய) எனக் கூறப் பட்டது. பாசத்தை ஒட்டிய நல்வினைதீவினைகளிற் சிவசத்தி ஆன்மாக்களைச் செலுத்துதலினால் “பு ஹாடியாஸ” என்னும் சொற்கொண்டு பாசமும் பெறப்பட்டது எனச் சைவவேதாந்தமும் தத்துவ விளக்க உரையும் கூறுகின்றன.

“சிவபெருமான் தமது மார்பிலிருந்து பஸ்மத்தை நகத்தாலெடுத்து, பிரணவம்காயத்திரிபஞ்சாக்ஷரம் என்னு மிவற்றானே அபிமந்திரித்து, விஷ்ணுவின் சிரசு முதலிய அங்கங்களிற் பூசினார்” என்று பிருஹதஜாபாலோபநிஷத் கூறுகின்றது “பஸ்மதாரணமின்றி, காயத்திரியை ஜபித்தல் கூடாது” என்று பஸ்மஜாபாலோபநிஷதம் பகருகின்றது, ஆகையினாலே, சர்வவேதசாரமாகிய காயத்திரிப ஹாமந் திரம் சிவசம்பந்தருடையதாதல் பெறப்படுகின்றது.

ஹாதத்தாசாரியர் என்னும் அந்தணர்பெருமான் வைஷ்ணவர் முன்னிலையில் பரமசிவனே பரம்பொருளென் று நிலைநிறுத்துதற்குளடுத்துக்கொண்டே ஹதுக்களுள் மு தற்கண் எடுத்தது.

“காயத்ரீவயுலகவாஸ”

எனக் காயத்திரி மந்திரமேயாம். திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்த ராகிய சிவஞானமுனிவர் அதனை.

“உயர் காயத்திரிக்குரிப்பொருளாகலின்”

எனமொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். ஆதலால் காயத்திரிமந் திரத்துக்குச் சொந்தமான அர்த்தமாய் விளங்குபவர் சிவப ரம்பெருமான் என்பது தெளியக்கிடக்கின்றது.

ஸ்ரீ அப்பயதீக்ஷிதயோகிகள் சிவதத்வவிவேகத்தில்,

“விஜா நாமாய சீவனாவரணோபாஸ்யா நியதிதா
புவிபஸ்யா ஸகலேஷ்வரணோந்நெவததி”

என இவ்வுண்மையைத் தாபித்திருக்கின்றார்.

“இருபிறப்பாளர் நியதியாய் வழத்தற் கெடுத்தல் காயத்திரியன்றே, வருமதற்குயர்ந்ததெய்வநீயென்றே வழத்திடுமிது பெருவழக்கே”

எனச் சிவஞான சுவாமிகள் அதனை அவ்வாறே மொழி
பெயர்த்துரைத்திருக்கின்றார். ஆதலாலும் காயத்திரீமந்திர
ரத்தால் உணர்த்தப்படும் பொருள் சிவபெருமானேயாவர்.

தெதாடிஹுபாஸுநெந்ஸூசுவா மாய ச்ரீம்புஜவெஸகிஜம்
யஜாயத்ராஃபரஃதகஸுநெடிவநெடிவொஜெஹஸுரம்|
உதிஜாக்ஷாஜெவதிவாநுமாயத்ராஃமெஹஸுரஃ||

அதன்பின் துவிஜன் தருப்பாசனத்தில் இருந்து கொண்டு, காயத்திரியை ஐபிக்கக்கடவன். அக்காயத்திரிக்கு உரியபொருளாயிருப்பவர் தேவதேவராகிய மகேசுவரன் என்றுணர்ந்து செபிக்கும் அறிவுடையவன் காயத்திரி ஜபத்தினாலாம்பயனை அனுபவிப்பன் எனவும்,

“**மாய சீவனுஃப்ராஃஸாஃ**”

[காயத்திரிக்கு நாயகாகிய மேலோன்] எனவும்
ஆதித்தியபுராணமும்,

மாய சீவனுடைய மாதெய்யுறா மாயகாம நுழை

[-. 15 ୩ ୧୧:।

எனநடராஜஸஹஸ்ரநாமமும் கூறுகின்றன. இத்தி
யாதி பிரமாணங்களினாலே, காயத்திரிமந்திரத்தாற் பிரதிபா
திக்கப்படும் பொருள் சிவபெருமாளோயாம், என்பது சித்
தித்தது.

மாய சூசகந டீப்யம்!

விழாதித்ருவா லாஜள மள தஃகூ தனவவ! [அ
ஹமஸ்யாணீநூகெஸெவதொஹிதொமமபுனவ
ஸதாதவஸ நதூரஸ்யாஸ்துதவாஸுதஃ!
ஹமபுவஃவராஸாஸுபுணரீகஃசுதஸ்யா|
உக்ஷஸ்காஸுபெஸெவஜஃஉயிஸுவதுது|
வீஉதுஸ்யாமிராஸெவசுத்ரிசுணவதெயவவ|
கூஹயொமிஃஉதுவிபுஸகீஷயஃவரிசீதிபுதாஃ|
சுசகந டெவதா|

சுயிஃபுஜாவதிஸெவஸொரோஸாநனவவ|
சூதிதொயமஹுஸெவஹுஸெவஹமஸ்யா|
சுயபுரெவெவஸவிதாசுவஷ்டாவஞ்ஜாவ டெவதா|
ஹுரீஸெவவாயபுஸுவாஉதெவஸெயவவ|
திசுஸுவரஹுஸெவசூபெஸாடெவதாஸுதாஃ
ஸெஸுதெவந்தயாஸெபூகூஸெஸெவ்வாஸவம்
[தயா|
பாரஹுஸெவகள்ளெரபாஸுநம்ஸுரஹுதெவவ|
ஸாவிசூரஸுஹதஹிபுஸதெவதாஸுபுரஹு
சுசகந டீப்யம்! [தாஃ|

புஹாதிபுஹாநிதூவிஸூஹஜாவிதாவிநீ|
ஹஸுரீஹயாஸாநாகாநீபுஹஸுரஸுதீ|
விநஞ்வாஹிஸாராஸெஸாவூவிநீவிபிதா தயா|
தொவஹாஸிணீஸுகூநாவிஸுபெயநிஜபாவஹா
வஜாயயாவபுஸாஹா ஹுரஹிஸகூபஃ|

சுய ஹநாஹி|

மாய சூஸுஹிதஹுஷ்டஹுஸுஹதீவநிஸெவவ|

தியுக்கூஜுநாஜாநுள
 வாயுகூமாறுமூலிஜெயுள|
 ஹலுளஷணுவலிதூகூ
 ஜோஜோஜாவிநாயகஜெ:

வலுவயுயோமூ கநிஷாஅயவாயோமூ தவி
 நாடுவெததாராமூலீநா வாயோமா தியு
 கூயுஜூநாநஜெயுயயோமூ தயாவாயுகூஜெயுலீ
 ஜெயுமூயயயோவாஷணுவலிநாஜெயுஜா|

நேராகச் சேர்த்த இருகரங்களின்சிறுவிரல்களைமட்
 டும் சேர்த்து மற்றதைவிட்டால் அது துவிரகமுத்திரை யெ
 னப்படும்.

அநாமிகைகள் இரண்டையும் சேர்த்து மற்றவை
 களைவிட்டால் தீரிகமுத்திரை எனப்படும்.

நடுவிரல்களைச் சேர்த்து மற்றவிரல்களை விட்டால்
 சதுரகமுத்திரை எனப்படும்.

தர்ச்சனிகளையும் சேர்த்துப் பெருவிரல்களை விடுத்
 தால் பஞ்சமுகமுத்திரை எனப்படும்.

பஞ்சமுகிபோலவே சேர்த்து இரண்டு சிறுவிரல்களை
 யும் விடுத்தால் ஷண்முகமுத்திரை எனப்படும்.

க. (மேடூ) சுயொஜுவஜூ|

சூகூணிதா மூளவாயுகூளவூகூளஹலாவ
 யொஜுவஜூ ாண்டுக வயூவயுகூதள ஹலுள

சுயொஜுவலிநாஜெயுஜா|

இடக்கையின்மேல் வலஉள்ளங்கையைச் சேர்த்து
 விரல்களையுங் கூட்டிச் சிறிது வணங்கிக் கொள்வது அநே
 முகமுத்திரை எனப்படும்.

இவ்வழிக் வஸஸூரவடிவ வியி: சக

கக (பெ) வூரவகாஜுறிகுடா [ரள]
உதூநளதாடிஸாரெவவூரவிகள கூணிகளக
தாடிஸள வஸயுதூடிசுதுருக்ஷண ளகரள
வூரவகாஜுறிகுறாஉ டுடா

இடக்கரத்தின் உட்புறத்தில் வலக்கரத்தின் பின்
புறத்தைச் சேர்த்து விரல்களையும் விரல்களையும் ஒன்றாகக்
கூட்டிச் சிறிது மேலே வளைத்தால் அது வியாயகாஞ்சகி
முத்திரை எனப்படும்.

கஉ. (வ) ஸகடபுடா

சுயொஃவளவகஉஹுஃகாஸுஃஹுஃகளகரள
ஸகடபுடாஹுஃகிதிகிடி டுடாஹுஃகாநாடுமெ

ஹுஃகாஸுஃஹுஃகளவயொஃஹுஃக ஹுஃகண
யொஃ சுயொஃவளவ ஸகடபுடாஹுஃக

இரு கைகளையும் முஷ்டியாக்கிச் சேர்த்துக் கீழே
வணக்கி இரண்டுபெருவிரல்களையும் கீழே விட்டால் சகட
முத்திரை எனப்படும்.

கக (வஸ) யஹுஃகாஸுஃகா

வகஉஹுஃகயொஃவாஹுஃகாஸுஃகாஹுஃகாஸுஃகா
கூஃஹிதாஸுஃகா ஹுஃகாஸுஃகாஹுஃகாஸுஃகா

வகஉஹுஃக யாஹுஃகயொஃ வாஹுஃகாஸுஃகா
உதூநா கூஃஹிதாஸுஃகா வகஹுஃகாஸுஃகா
ஹுஃகாஸுஃகா ஹுஃகாஸுஃகா ஹுஃகாஸுஃகா
வாஸஃகாஹுஃகா

கைகளை முட்டிசேர்த்து இடக்கையைக் கீழும் வலக்
கையைமேலுமாக உட்புறங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு வலக்
தர்ச்சனியைக் கீழ் நோக்கியும் இடத்தர்ச்சனியை மேலே
கீழும் வளைத்து நுதியைச்சேர்த்தால் அது யமபாசமுத்திரை
எனப்படும்.

42

മൈത്രിയോജനം വളർത്തുന്ന വിധി:

கசு. (ஈ) முடிந்தது உடனடியாக

உதா நவநிஸம் ஸீ நவநிஸம் மூலி தருள கரண | [தெ]
 வம் உபாவயிதா னீவ்யுமாமுஷ்ண மூலி தருள
 உதா நாநிஸநிஸம் ஸீ நாநிஸநிஸம் மூலி த
 ருள யியொவ்யுஷ்டா தாவநிஸம் உபாவயி
 துள னீவ்யுஷ்டா தாவநிஸம் மூலி தருள
 உதா

உள்ளங்கைகளிரண்டையும் சேர்த்து விரல்களினிடையே விரல்களைச் செலுத்தி நெருக்கினால் கிரந்தித் துருத்திர யெனப்படும்.

கரு. (2) ஸ்ரீரெங்கபுரம் வரலாறு.

[மது]

வண்ணிதொழும்புமுவியுபாழ்வாடியுபா டிசுநிணெ
 சுயொழுவெநவம்புதவம் உவொநுபெய்தெ
 வம்மிதாவம்வகாணயும்புமய? யவ்வு வம்
 தயொதும் தாடியுபா டிசுநிணெ நாயொழுவெந
 வம்புதும்வவ்வொநுவநாழுவா டிசுநிணெ

இடக்கையைக் கீழேவைத்து வலக்கையை மேலே
கவிழ்த்து இரண்டு கைவிரல்களையும் சேர்த்து விரல்களின்
நுதியை மட்டும் சேர்த்தால் அது சம்முகோன்முகமாம்.

ககா. (ஹரி) வினா. எப்போது உட்கார்

உதா. நான் தங்காடி துவி ஐ. ஷ. கயிதளகரன்!

உதாநாஸ்தளகொடியெயா: கரயொவாஸ்தள
வினெஸாநாஜ உ உதா|

கைகளை முன்போல மேற்புறங்காட்டி விரல்களை
நெட்டையாக உயர்த்துக்கி நிறுத்தினால் விளம்பமுத்திர
எனப்படும்.

கள. (யி) உஞ்சுஉஞ்சு!

உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
வஞ்சுநள உஞ்சுஉஞ்சு

உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு வஞ்சுநள உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சு!

இரண்டு கைகளையும் பெருவிரல்களுட்பட ஒன்றாகச்
சேர்த்து மேனோக்கிப் பிடித்தால் முஷ்டிநுத்திரை எனப்படும்.

கடி. (யொ) உஞ்சுஉஞ்சு!

உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு தள உஞ்சுநள உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு

கடி யொலள தயொ தள தாவ உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு தள தயொ உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு தள உஞ்சுநள
உஞ்சு!

இரு உள்ளங்கைகளையும் சேர்த்து ஒருகைச் சுட்டு
விரலும் மற்றக்கையின் அநாமிகையும் சேரும்படி அமைத்
துக்கொண்டு மற்றையவிரல் நுதிகளைச் சிறிது சேர்ப்பது
முத்திரை எனப்படும்.

கக. (யொ) உஞ்சுஉஞ்சு!

உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு

உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு உஞ்சுஉஞ்சு
உஞ்சுஉஞ்சு!

இடக்கையின் புறத்தின்மேல் வலக்கை முன்புறத்
தைச் சேர்த்து விரல்களை வளைத்துக் கொள்வது உஞ்சு
முத்திரையெனப்படும்.

உ.உ. (க) வராஹபூஜா

உள்ளு-கெட்டுவா உறுஜி!

കുടുംബശ്രീ പദ്ധതിയിലേക്ക് ||

வராஹி: சுயுடுது! சுஷ்ஸஜீவாபுருபு

கரோ வரது - துருஷண வரஜ - ஜோ வராவென
காஜ - டிரா

வலக்காடித்தின் சமீபத்தில் மேற்கண்டகூர்மழுத்தி
நாயைச் சேர்த்துக் காட்டினால் வராகமுந்திரை எவாப்படும்.

உக (உ) விரிவாக்கமுடையது

தயோ தயோம்.புருஷிஸிம்ஹா

சூரகூங்குணப்ராழிதளகரள |

தாவாய தாஹுஹுஹு

தகுபொலி ஸ்ஹாதிடுத|

கணபூழிதா வா யதாஹுக்ருள வந்தீர்

சுரகுடி - 2 ரா.

அதேமுத்தியையைக் காதுனடியிற் செலுத்தி விரல்
களை ழீட்டிப் பிடித்தால் சிம்மாக்கிராந்தமுத்தியை எனப்படும்.

22. (வொ) ஹொக்ராந்தொ டிரா|

சிவபிரகாசம் சிவதாம, எவ

நிறை கூர்சூழ்துதஃவரடி

தாவெவாகுஷிதா முளஹாகுராம் நாமே

ॐ नमः

அதே முத்திரையில் விரல்களைச் செறி துவணக்கிக்
கொள்வது மகாக்கிராந்தமுத்திரை எனப்படும்,

ஜெவதா துதிவெவ்வொகூ
ஹுவுமெதாவுதாஷ்டா

வாழி காயாடு

தாரீயம்பெராரஜவலி ஸாவஜொலி துஷ்ஷாரம்
தவா விஜயுவிஷி, தாரீயம் ஹம்ஷி, வரஜாதூஜெவ
தா ஜொசெஷ் விநியொம ஹதி

காயத்திரிக்கு முப்பாதங்களன்றி நான்காம் பாதமு
முண்டு. செபமுதலியவற்றில் முப்பாதங்களே கொள்ளப்
படும். அர்ச்சனையில் நான்காம் பாதமும் சேர்த்தல் வேண்
டும். இத் துரிய பாதம் வரொராரஜவலி ஸாவஜொஷு
என்பதாம். இந்நான்காம் பாதமாகிய துரிய காயத்திரிக்கு
இருஷி விமலன், சந்தசு துரியம், தேவதை பரமான்மா, விநி
யோகம் மோகம்,

யொம யாஜிஷுவதுஷி

[ணடு]

வாணிநாஜயுஜாடியஸக்யசுக்ருயபாசுபுஷி

கூராரதஜெ

புணவெதவஜாயுதூலுஷுவலுரிசிஸுவநு

வாஜெதரொஜநாமுஹுபுஷிணயொவரொசு

சுலாவாஜிதெநாஸு ஜெஷிவிஸுயபுஷுசுலாபு

[ணடு]

சுலாவாஜிதெநாஸு ஹா

சுலாஸு ஸுஜிதெநாஸு ஹா (இந்தச் சூரியன்
பிரம்) என்ற சுருதியில் ஆதித்திய சப்தம் ஆதித்தியனை
ஆதிஷ்டித்து அந்தர்யாமியாய் வீற்றிருக்கும் பரப்பிரம்
சிவத்தையே குறிப்பதாம். நிலகண்டபாஷ்யத்தில் "நிலகண்
டரும் செந்நிறமு முடையவராகக் கூறப்பட்ட காளகண்ட
சிவபிரானே ஆதித்தியனுக்குள் இருப்பவராகப்பிரதிபாதி
கப்படுகின்றனார். சூரியனுக்குள் இருக்கும் உயிராதவின்,
அவர் அந்தச் சூரியசப்தத்தினுள் கூறப்படுகின்றார்" எனச்
சொல்லப்பட்டது.

புஷு என்பது சிவபிரான் திருநாமமேயாம் என
பது சுருதிகளின் கருத்து.

வளதலைபெண்ணை தலைதடுதலுறவு

(இதுபிரஹ்மம், இது சிவம், இது பர்க்கர்)

என ஸாத்திராயண்ப சுருதியிலும்,

[illegible]

ஸ்ரீஹக்மாசுப்ரஹ்ணக்மாஜ்ஜிவொ ஸ்ரீஹ்வ

யெழுத்து.

ஏகராகிய பரமேசுரனே நாமசிபதங்களினால் நிகையுற்
றனர். மேன்மையினாலும் பெருத்திருத்தலாலும் சிவபெரு
மானே பிரமம் எனப்படுவர்.

எனப் பராக்ஷிவை யிலும்,

ஸ்திரீநா மதரா உபீ யஸ்ய ஸுபாஸ்ய அக்ஷிவஜிபுதம் |

வஸ்ரிவஸவ-புமஸவிஸு-பூஹ் மெஸு நமஸி தம்!

சச்சிதானந்த ஞானியாய், சேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்
துக்கு வேறாய், வியாபகராயுள்ள சிவபெருமான் பிரஹ்ம சப்
தத்தினுற் கூறப்படுகின்றார்.

என அலி தாகமத்திலும்,

ஸ்ரீவம்ஸராசுவரம்ஸுஹசுப்ரநெயநகுவதம்

சுருதிபுரம் திருவருள்வாய்மொழி

விஜயலக்ஷ்மி

எனக் காரணமாகத்திலும் வாதுளாகமம் முதலியவற்
றிலும் கூறப்படலால் பிரஹ்மசப்தம் சிவபெருமானுக்குப்
பெயராமாறு தெளியப்படும்.

தவ-புணர்

[தமிழ்]

சூழிகாழ்நு முஹாண்டி துதவபுயெதுஸாணி

சுமாராதன

வினா-10. கீழ்க்கண்டவற்றைக் குறிப்பிட்டு விவரணிக்கவும்.

தருப்பணமாவது மந்திரசகிதமான நீரை அளித்து உவப்பித்தலாம், தருப்பணம் — உவப்பித்தல்.

நீஉ வெவழிக வஸ்யூரவந் ந வியிழி

மாய சீ, ஜவம் உவவ்யூரந்: [யிழி]
வரவிதீ ஂவஜவெதுயூரகவடுவெபூதவி யி.நாஸு
உவவ்யூரந்: தஃகூயபூரபூராதலிபூதவ்யூவவகணீ
சூவதெதுநெதிபயூரவெஹ்வாயவஜஂகெதிபகணீ: தஃ

பீவ்யூரமகெ

லித்ராஸதெதுவஜஂகெதிவாஸித்ரயஜ்வாவதெ
வீரதகெணீ: [க]

லித்ராஸதெதுவஜஂகெதி வஸ்யூரவவ்யூரந்: வரவரெ
வஸ்யூரவெஜா.மகெ

வஸகவாரயயாஸக்யூரணாயாஜஂகெதாஜவெ: க
கவெஜூரதூரகூவாவிதீ ஂவஸ்யூரகாடுவெஷுநிதது
லித்ராஸதெதுநெதிபயூரவெஹ்வாயவஜஂகெதிபகணீ: தஃ [ஸஃ
வஸவியபூடுவெதுவ்யூவியிபூபூரபூரதாரபூரவாஸவா
[வஸயெக]

சிவஞானமுனிவர்.

"அருமறைக்காயத்திரிப் பெருமனுவை ஆயிரத்தெப்
டுக்கணித்து"

சாற்றுகாயத்திரி சதவுருத்திரம், ஏற்றவைந்தெழுத்
திவை விதியெண்ணியே.

அதிபீராமபாண்டியர்.

"வைகறைப்பொழுதினற்றின்மருவிநீர்படிந்து நானும்
செய்கடன்முற்றிக்காயத்திரியோராயிரந்தெளிந்து".

"ஒவிலாயத்திரிசெபியா உபத்தானத்தின்னெழுழின்மு
டித்து"

வெராயாயந்:

"வாரணஸ்யூரந்: ராதிபூவகீஷ தவஜஂகெ வரவ
வஸகவாரபீகிபூவ்யூரவெஜா: பூரதஃ பூரதஃவவ்யூ

புண்ணவொஹுதீவ்விஸுராமாய தீஹஜவெசுகுரோகா
பிரணவத்தையும் மூன்று வியாகிருதிகளையும்
முன்வைத்துச் செபிக்கும் காயத்திரியே சாவித்திரி
ஆகையால் அதைச் செபிப்பது அளவற்ற பலனை
யளிக்கும்.

மூன்று சந்திகளிலும் மூன்று பாதங்களுடன் வளங்கும் காயத்திரியைப் பாதம்பாதமாகப் பிரித்தே ஐபித்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் பிரிக்காமல் ஒரே வாக்கியமாகச் செபித்தானாயின் ரௌரவநரகத்தில் மூழ்குவன் - ஆகையால் ஒவ்வொரு பாதங்க்கையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துச் செயயாகத்தைச் செய்தல்வேண்டும்.

“புணவொவ்வாறுதயவிற்பு : மாயசீ தெ
தெ வண்பு ஹயசீதா சுஹாஹபு, ஹாஹணம் கி
விஷாச வாவயன”

64

മൈലി കടന്നു വന്നു വിധി!

௫௫

* மாயத்ரி உவ்ரி உா |

ஸம்வத-௧

பிரபல இயக்குநர் ஸ்ரீராம் நாயுடு

வினாதித: [ணாடி]

புணவெந்தியுந் தூவியுந் தாழ்த்தி ஊழி ஊழி ஊழி

திவடரயானுரயத்ராஹயம்விஜ்ஜெதுகமிசு|

மாயகுரபூஷனொநாவலிஓனெதாவெடிவதாஷ்ட

「ဝေယံ

பாவங்களைத் தொலைப்பதில் காயத்திரிக்குமேலானது உலகத்தில் இல்லை. காத்நிரியிற் சிரத்தையுள்ளவருக்குப்பயம் இல்லை; காயத்திரிச்சூச் சமயானமந்திரம் இல்லை.

நாட்டாக்கோயா ஜவஹர்

காடுவாத்தொடர் [சு]

சுஷிவா-தி-தா-வி நாவ துஜவ-வவ-பு-வஜ-பெ

தஸ்ராக்ஸவபுபுயதெநராஜாக்கெஜ்ஜுவஜா

வாரதுவாராணை) [வெக]

நாடாட்சாங்கிரகாயாஜவெந்தாநகவயபுடி:

சுராட்சிக்கு வலுவும் ஸார்தாவதூகு வறுப்பும்!

உருத்திராக்ஷமாலைகொண்டு செய்யப்படும் ஜபமானது மனிதர்க்கு அநந்தபலத்தைக்கொடுக்கும். அம் மாலையின் நிச்செய்யப்படும்செபம் அதற்குத் தக்கபலனையே கொடுக்கும். ஆகையால் உருத்திராக்ஷங்கொண்டே செபஞ்செய்க.

*திருந் துமந்திரத்துட்காயத்திரிமனுவேயென்ன
வரந்தருநோன்புதன் னுள்வளர்சிவநிசியேயென்ன

(கச்சியப்பமுனிவர்).

முக வெவழிக ஸக்யாவநந விபிஷி

நெவா மணந புகாரடி

வழிதிருகாமலெ

சுயாமுனி நாமநெவா விஜயவநஹரோ வ நெசு
புராரஸூரநா திகாயாவுகுகுடெ வவபுனிசுரோசு
தஜபுநீசெயுவயபுனெஜவெஜஸுஸுபவபுஸு
புயுரோமுவிசெயெதயசுபவபு விதயஹெவசு
தவெவெநெவா விஜாநீயாசுஜவெதநா விதயஹெவ
[பெசு]

விரல்களின் இறைகளா ல்லுபிப்பது எவ்வாறெ
லிஸ், மோதிரவிரலின் நடு இறையிஸ் தெர நடு,
சுட்டுவிரலின் மூலம்வரையிலுள்ள பத்து ரோகை
களிலும் ஜபிக்கத்தக்கது.

நடுவிரல்மத்தியிலுள்ள ரோகைகளிரண்டும் மே
ரு எனப்படும். அந்தமேருவைத் தாண்டலாகாது.

செனாஜாநாணலெடி

வீசலுஹி தாயாடி

உவாஹுயஜமெபுராத்ஸுவிசுஹொகை ணி
நாநலுஹிவெநுஜெஹொகை ஹொகை

ஜவாநுஹொகைப விபிஷி

பெளககடி

வவாஜபுரயயபுரபிஷுபுவிததபுவிவகெர
உதபெதபுநா ரகெநஉவரஸுதயபு. மதபுபெசு
உவவூரநலுஹிசெபுஹொகைபுரபிதபுஹொகை
புரபுரகெநவவாவிதீஹொகைபுரபிதபு. நுபுர
பிஷுபுபாயிவாஹொகைபுரபிதபுவிவகெர
[பெசு]

இது வெவ்வேறு ஸ்ரீராம வரலாறு

பெரியபுராணம், சீவலோகத்தையுள்
புத்திராபாசனம், சீவலோகத்தையுள்

இருபிறப்பாளன் தினந்தோறும் முன்னுசந்தியையும்
உபாசிக்கக் கடவன். ஒருவழிப் பட்ட மனசுடனிருந்து சந்தி
யோபாசனம் செய்கின்ற மஹாபுருஷர்கள் சிவலோகத்தை
அடைகின்றனர். வேறொன்றிலும் மனத்தைச் செலுத்தா
தவர்களாய், சகலவேதங்களையும் கசடறக் கற்றுணர்ந்த
முன்னைய முதியோர்கள் விதிப்படி சந்தியோபாசனம் செய்
து உத்தமகதியடைந்தவர். இருஷிகளாயாவரும் வெருகா
லம் சந்தியை உபாசித்து அதனால் தீர்க்காயுள, அறிவு
நம் பெயர், கீர்த்தி, பிரமவரீச்சஸ் எனபவைகளைப் பெற்று
மகிழ்ந்து விளங்கினர்.

பிடித்த இருகரங்களினாலும் ஒரு பதத்திற்கு ஒரு குட்டாக ஐந்து தரம் எண்ணிக்கை தவிர்த்து குட்டி வணங்கும்படி இந்த ஐந்து பதங்களும் அமைந்துள்ளன. ஐந்து தரம் சிரசிற்ருட்டுவதால் ஆணவம் கன்மம் மாயை மாயேயம் திரோதாயி என்னும் பஞ்சம லங்களும் நீங்கும். குட்டும் பொழுது சிரசிலிருந்து பெருகுகின்ற அமிர்த தாரையினால் மூலாதாரத்திலிருக்கும் கணபதிக்கு அபிஷேகமாக, அவர் அருள்செய்வ ரென்பதே இதன் பாவனையாகும். அது.

யசுயசுக்ரியரஹொஹிஸ்தாஹி டுஷெஸி
விநாயகம் நமஸுதயசுக்ரியரஹொஹிஸ்தாஹி [கூடு
கூடுதயசுக்ரியரஹொஹிஸ்தாஹி
ஹொஹிஸ்தாஹி
என்பதனுணரப்படும்.

எந்தக்கருமத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் போதும் இடையூறு நீங்கி இனிது முடிதற்பொருட்டு, முதலில் விநாயக வணக்கம் செய்தல் வேண்டும், சுவிவாஸுஷ்டி யஜுநம் மனெநுஷு வுரா ஹவெசு எனப்பெளஷ்கராகமம் கூறுகின்றது.

ஸ்ரீராவந் மடம்

ஓம் ஸ்ரீராவந் மடம்

ஓம் யஜுநம் மனெநுஷு

ஓம் ஸ்ரீராவந் மடம்

என்று ஆசமனம்பண்ணி,

சு. 2

திரிசூர வஸ்யாவதந்

என்று பிராணாயாமம் பண்ணியவுடன் முக்கிலும்வலக்
காநிஸ்தம் மீதாடுக.

ஸங்கடம்

உலகவாத வஸ்ய உரித க்ஷயவாரா
ஸ்ரீவாவ-தீவரவெஸ்யவீத்ய-ஓம் ப்ராதுஸ்யா
உவாவமிஷெ

என்று காலேரினும்,
உய்யாஹிக-கூரிஷெ

என்று மத்தியானத்தினும்,
ஸாயம்ஸ்யாஉவாவமிஷெ

என்று சாயங்காலத்தினும் சம்பற்பஞ் செ
ய்துகொள்க:

(இ—ள்): உ—எனக்கு, உவாத—உண்டான,
வஸ்ய உரித—எல்லாப் பாவங்களும், க்ஷயவா
ரா—நீங்கும் வழியாக, ஸ்ரீ வாவ-தீ வரவெஸ்யா
வீத்ய-ஓம்—ஸ்ரீபார்வதீபாமேசுரர்களுக்குப் பிரீ
தியுண்டாகும்படி, ப்ராதுஸ்யா— பிராதக்கால
சந்தியை, உவாவமிஷெ—வழிபடுகிறேன்.
உய்யாஹிக-கூரிஷெ—மாத்நியாஹ்நிகம்செய்நி
றேன். ஸாயம்ஸ்யாஉவாவமிஷெ—சாயங்கால
சந்தியை உபாசிக்கின்றேன் என்றவாறு.

ஜய ஸு கி

உஷ்

சூவொவா உஷஸவ-ஓம் விஸ்தாஹதிதாந்
வஃ ப்ராணாவா சுவஃ வஸவ சூவொ-உஷஸ
வொ-உஷஸவ ஸம் ப்ராபாவொ விராவாவஃ ஸ
ராபாவஸ்தாபஷ்வொவொஜொகீஷ்வொவொ ய
ஜ-ஷ்வொவ ஸ்தாபாவஸவ-ஓம்ஷ்வொவொ
ஸ்தாபாவஸவ-ஓம்ஷ்வொவொ

என்று ஜலத்தைத்தொட்டு ஜபித்து பிரணவம்
படிக்க.

சுக்ராவ ஸங்காவதம்

சு.ந.

சு.ந.:

ஐய விஸுவாஸவம் = இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும், சூவொவா = ஜலமயமே, ஹிதாநி சூவம் = பூதங்களும் ஜலமயமே, ப்ராணாவாசூவம் = பிராணனும் ஜலமயமே, வஸவம் = பசுக்களும், சூவம் = ஜலமயமே, சுஹாவம் = அன்னமும் ஜலமயமே, சுஜாதாவம் = அமிர்தமும் ஜலமயமே, ஸந்திராவம் = சந்திரமும் ஜலமயமே, விராவம் = விராமும் ஜலமயமே, ஸ்ராவம் = சுரமும் ஜலமயமே, மதாவஸாவம் = சந்தசுகளும் ஜலமயமே, வதாவம் = சத்தியமும் ஜலமே, வவாவம் = எல்லாத் தேவதைகளும் ஜலமயமே, ஹிதாவம் = இந்தமூன்றுவியாக்ருதிகளும் ஜலமயமே, ஹிதாவம் = எல்லாம் பரப்பிரம்ம சொரூபமே.

குறிப்பு; ஜலத்தின்மீதும் அதில் அந்தர்யாமியுபமாயிருக்கும் பரப்பிரமத்தினுடையதேயென்று இங்கு கூறப்பட்டது. “யொராவொ ஸூவயொ ஸூவய ஒஷயீஷயொராவொ விஸுவாஸவம் நாவிவெஸ தவெஸுராவய தவொஸூவம்” என்ற சுருதியும் இங்கே உணரத்தக்கது.

ஹிதாவாணம்

ஹிதாவாணம் ஹிதாவாணம் ஹிதாவாணம் வர்ஹிதாவாணம்

காச

திருநாவுவரணம்

* ஓம் திருநாவுவரணம் ஸ்ரீமந்நாவுவரணம்
 உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம்
 உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம்

என்று உச்சரித்துக் குழைத்து,
 ஸ்ரீமந்நாவுவரணம் உவாரணம் உவாரணம்
 உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம்
 உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம் உவாரணம்

என்று சிரசிலும்,

* ஸ்ரீமந்நாவுவரணம் = திருமேனியின் நறுமணத்தை
 உடைவரும், ஸ்ரீமந்நாவுவரணம் = உடலை அல்லது
 தனமுதலியவர்களை வளர்ப்பவரும், திருநாவுவரணம் =
 மூன்று கண் களையுடையவருமான பாமேசுவரனை
 யஜாஜெஹ = ஆராதிக்கின்றோம். ஸ்ரீமந்நாவுவரணம் = காம்
 பிலிருந்து உவாரணம் உவாரணம் = வெள்ளரிப்பழம்போ
 ல, உவாரணம் = அபயிருத்துவினிடமிருந்து (அல்
 லது சமசாரபந்தத்திலிருந்து) உவாரணம் = விடுபட
 வேண்டும், உவாரணம் = மோகமார்க்கத்திலிருந்து
 உவாரணம் விடுபடவேண்டாம்.

உருத்திரனா! சுவபாவமன திவ்ய பரிமளமுள்ள
 திருமேனியுள்ளவராயும், வணங்குபவருக்கு தனம் தான்
 யம் முதலிய வஸ்துக்களின் புஷ்பையை விருத்திசெய்பவரா
 யும், சந்திரன் சூரியன் அக்கினி ஆகிய மூன்று கண்களை
 யுடையவராயும் இருக்கின்ற தேவாரை வழிபடுகின்றேன்
 பழுத்த வெள்ளரிப்பழம் காம்பிலிருந்து எவ்விதம் விடுபடு
 கின்றதோ அவ்விதம் சமசாரத்திலிருந்து விடுபடவேண்
 டும். மோகமார்க்கத் திலிருந்து விலகுவது ஒரு பொழு
 தும் வேண்டாம், என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சுருகாது ஸந்யாவதம்

சுரு

ததூரஸாஷாயவிஜ்ஜெஹ உஹாபெவாயயீஜெஹி|
தநிஸாஸாஸுபுஜவொடியாசு|

என்று நெற்றியிலும்,
சுவொரெஸுஜாஸுபுஜவொரெஸுஜா வொரவொர
தரெஸுஜா| ஸவெபுஸுஸுஸுபுஸுபுஸுபுஸுபு
கஜெஸு சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு|

என்று இருதயத்திலும்,
வாஜபெவாய கஜெஜெஸுஸுரப கஜெ ரெஸுஸுய
கஜெ ரெஸுஸுயகஜெ: காராயகஜெ: கஜெவி கரணா
யகஜெ வதுவி கரணாய கஜெவதுய கஜெவது
புஜெநாயகஜெ ஸுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபு
நாயகஜெ|

என்று நாபியிலும்,
ஸபெஜாஜாதம்புவஜாஜி ஸபெஜாஜாதாயவெக.
ஜெ| ஸவெஸுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபு
வாயகஜெ|

என்று முழங்கால்முதலிய சேஷாங்கங்
களிலும் திரிபுண்டரமாக அணிந்துகொண்டு, கை.
கழுவி அந்தஸ்தைத் திரிபுண்டரமாக அணித் துக்.
கொள்க.

பின்பு ஆசமனம் மார்ச்சனம் பண்ணுக.

ஜாஜகஜெ|

சுருவொஹிஷெதி உஜுஸு விரஸுபுபுபு.
பீஷி, பெஹாயசுபுபுபு, சுருவொபெவகா|
பெராஸுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபுபு|

சூகா

சூகாவு ஸாஸ்தாவந் து

சூகாவாணிஷாதி திவ்யாவிஜயாஜயெத்யகம்
 சொசுசெகி வியோஜயேவஜிஷ்டொ மாயசூர
 வெவாணி ஷெவதா| ஜாஜயெநவிநியொமயூ சுஷெ
 வவெத்யவகீதிபுதா|

“சூகாவாணிஷா” என்பதுமுதல் “ஜநயயாஜயந”
 என்பதை அந்தமாகவுடைய மந்திரத்துக்கு இருஷி
 சிந்துதுவீபர், சந்தஸ் தேவிகாயத்திரீ, தேவதை ஜ
 லம், விசியோகம்புரோக்ஷணம் செய்துகொள்வது.

ஒவ்வொருமந்திரங்களுக்கும் இருஷி, சந்தஸ்,
 தேவதை என்னும் முன்றையும் அறியவேண்டும்.
 இருஷியைச் சிரசிலும் சந்தைச முக்கிலும் தேவ
 தையை இருதயத்திலும் நியாசம் பண்ண வேண்
 டும்.

ஜாஜயந ஜயந

ஷெ சூகாவாணிஷாஜயொலுவம்|

தாநனஜெயுடியாதந|

செஹாணாயவக்ஷஸெ|

|க|

யொவஸிவதஜொராவம்|

தயூலாஜயநெஹந|

உஸதிரிவஜாதா|

|உ|

தயூகாரமஜாஜவம்|

யயூக்ஷயாயஜிநய|

சூகொஜநயயாஜயந|

|உ|

ஹேலிஷாஸஸுவம்|

சுய-பூமி

சூவஃ	= ஜலதேவதையே!
(ய-பூமி)	= நீங்கள்
உயொலுவஃ	= சுகத் துக்குக் காரணமாக
லூலஹி	= இருக்கிறீர்களல்லவா?
தாஃ	= அப்படி மகிமைவாய்ந்த நீங்கள்
கஃ	= எங்களுக்கு
உஹை	= மேலான தாகவும்
ரணாய	= பிரகாசமாயிருக்கிற
வசுஷ்வை	= ஞானம் உண்டாவதற்காக
ஹஜை	= அன்னரசுத்தை
ஹயாதக	= தந்தருளுக.
வஃ	= உங்களிடம்
யஃ ரவஃ	= எந்தரசம்
ஸ்வதஃ	= மிகச்சிறந்ததாக (மங்களமானதாக);
தவஃ	= அந்தரசத்தை [இருக்கிறதோ
உஸ்தஃ	= அன்புள்ள
ஹதாஃ உவ	= தாய் பிள்ளைக்குப் பால் முதலிய
	உணவுகளைக் கொடுப்பதுபோல
உஹ	= இவ்வுலகில்
லாஜயத	= தந்தருளுக.
யவஃ	= எந்தரசமானது
கூயாய	= ஸ்திரமாக இருக்கவேண்டுமென்று
ஜிவய	= விரும்புகிறீர்களோ
தவ்வை	= அந்த ரசத்திற்காக
வஃ	= உங்களை
கூரஃ	= மிகவும் விரைவாக
ஹதஃ	= அடைகின்றோம்
சூவஃ	= ஜலமூர்த்தியே!

கூஅ

தீகாறு வஸ்யாவந் க்யூ

நஃ

= எங்களை

ஜ நயயா = ந ல்ல பிறப்புடையவராகச் செய்தருள்க

ரு—பு. மிகமேலாகிய ரசமானது சிவானுபவமேயாம் அதுவே பிறவியை நீக்கும் மருந்து. நல்ல பிறவியுடைய ராகச் செய்வதாவது ஞானத்தைப் பெறும்படி செய்வதே யாம். சாதாரண ஜலத்துக்கு பலன்கொடுக்கச் சத்தியில்லை. பரமேசுவரன் சராசரமாகிய எல்லாப் பொருள்களிலும் வியாபித்திருக்கின்றார். ஜலம் பரமேசுவரனது அஷ்டமூர்த்தங்களுள் ஒன்று, அதில் அவர் பவன் என்னுந் திருநாம முடையராய் நின்று அருள் செய்கின்றார். ஆதலால் இங்கே அவரே சொல்லப் படுகின்றார். திராவிடசுருதியும் “இருநிலனாய்த் தியாகி நீருமாகி வியமானனாயெறியுங் காற்றுமாகி, அருநிலையதிங்களாய் ஞாயிறுகி யாசாமாயட்ட மூர்த்தி யாகி...நிமிர்புன்சடையடிகள் நின்றவாறே” எனக் கூறிற்று.

விநியோகம்

சூவொஹிஷா என்னும்மந்திரத்தில் இருக்குகள் மூன்று. இருக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் மும்மூன்று பாதமாக ஒன்பது பாதங்கள் உண்டு. ஒரு பாதத்துக்கு ஒருபுரோக்ஷணமாக சிரசில் எட்டுப் புரோக்ஷணமும், பாதங்களில் ஒரு புரோக்ஷணமும், மாக ஒன்பது புரோக்ஷணம்செய்தல்வேண்டும்.

யவ்யுஷ்யாயஜிவ்ய என்ற பதமுடிவில் கால் களிலே புரோக்ஷித்துக் கொள்ளுதல்வேண்டும். இடக்கரத்தால் ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு வலக்கரத்தால் புரோக்ஷிக்கவேண்டும்.

ஹூஹு = வஸ்யாவஃ என்று கரத்தில் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு வலமாகத் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்ளவேண்டும். சூவொஹிஷா என்னும் மார்ச்சனம் மூன்று சந்திகளிலும் செய்யத்தக்கது.

எ

சிக்ரூ ஸ்ரீராவடி நடி

ரா த்ரி: = இரத்திரி தேவராகிய அக்கினி
மூர்த்திமானாகும்பசுபதி,

சுவரூபவது = நீக்கக்கடவர்.

உயி = என்னால்,

யசுகிணுடிபரிதம் இப்பிறவியிலும்முற்பிறவியிலும்
செய்த இன்னுமெப்பாவமுண்டோ,

தசு = அப்பாவத்தையும்,

சுவரூபவது = நீக்கக்கடவர்

சுஹம் = நான்

உஃ உஃ உ = இந்த ஆத்மாவாகிய என்னையும்

சுஜெதயொநள மோகதகாரணமான

ஸூயெ டுஜெரா திஷி சூரியனது (மத்தியிலிருக்கும்
பாமசிவனது) சுயம்பிரகாசமாயி
ருக்கும்ஞான ஒளியில்

ஜுஹோலிஷாஹா = ஸ்வாஹா என்று ஹோமம்
செய்கிறேன் என்றவாறு.

கு-1: கோபத்துக்குக் காரணம் அவா. அவாவை
உண்டு பண்ணுவது இந்திரியங்கள். அவாவாவது இவ்வு
லகத்திலுள்ள சிற்றினப் பொருள்களைக் காமித்தல், அது
பிறவிக்குக் காரணமாயுள்ளது. சிற்றினப்பொருளை விரும்பி
ஆன்மாக்களுக்குத் தான்விரும்பிய பொருள் கிடைக்காவி
டினும், பிறரால் தடைமுதலியன வரினும் கோபமுண்டா
கும். அது அருளையும் அருவினாலுண்டாகும் முகமலர்ச்சி
யையும் அகமகிழ்ச்சியையும் அழிக்கும், செய்யத்தக்கது
இது தகாதது இது என்று ஆராய்ந்தறியும் நல்லறிவையும்
கெடுத்துவிடும். மனக்கலக்கத்தையும், இப்பிறவியில் பழி
யையும் மறுமையில் நரகத்துன்பத்தையும் உண்டுபண்ணும்.
ஆகையால் இவ்வுலக இன்பமும் சுவர்க்காதி உலக இன்பமும்
பொய்யெனக்கண்டு ஆசையை யறுத்துக் கோபத்தை

அடக்கிக் கடவுளைத்தியாளிக்க மனக்கலக்கம் நீங்கும். நீங்கவே மோகத்தில் அவாவுண்டாகும்.

மனம் வாக்குக்காயங்களினால் நான் என்னும் முனைப்போடு செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் ஆகாமியம் எனப்படும். ஆகாமியவினை பக்குவமாகும் வரையும் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும், அப்பொழுது அவை புண்ணியபாவங்கள் எனவும், சஞ்சிதமெனவும் பெயர் பெறும். சஞ்சிதவினை பக்குவமாகி மறுபிறப்பிற் செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளுக்குக் காரணமாயும் இன்பதுன்பங்களாய் அனுபவத்திற்குவருவதாயுமிருக்கும். இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கும்பொழுதுபிரார்த்தம்எனப்படும். இவ்விருவினைகளும் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். ஆயினும் வேதாசுவங்களிற் கூறியமுறைப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தால் அதிகப்பற்றான பாவங்கள் நீங்கும்.

இங்கு மனமுதலிய சிலவே கூறப்பட்டனும் ஏனையவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம், இறைவனே! நீர் எங்கும் எப்பொருளிலும் வியாபித்திருப்பதால் மன்யுவாகவும் மன்யுபதியாகவும் இருக்கிறீர். ஆதலால், அப்பாவங்களிலிருந்து என்னை நீக்கியருளுக. ஆனமாவாகிய என்னைத் தேவரீரிடத்தில் ஒப்பிக்கின்றேன என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

விநியோகம்

வலக்கையிற்சலத்தைஎடுத்து வஸுயஸுஎன்னும் மந்திரத்தைச்சொல்லி. ஸ்ராவா என்று அந்த ஜலத்தை உட்கொள்க. சூஉஜ,

சூஉஜாஹிக் ப்ராஸதம்

ஸ்ரவஃஸுநஹித்யுநுவாகஸு| சுவஃஸிஷி|
சுநஸுஸுஸுஸுஸு| ஸ்ரஹணஸுதிஷெஸுவதா|சுவாஸு
ப்ராஸதெ. விநியோகம்

क०५७-१३।

கவலாஜம் = புசிக்கத்தகாததுமான
 யக = எது என்னும் புசிக்கப்பட்டதோ
 தக = அந்தப்பாவத்தையும்,
 யகாடி-ஸூரிதம் அன்றியும்பிறர்மனையாளைப்புணர்
 தல் முதலியவகளால் வரும்
 கக = என்னுடைய
 வவகம் = எல்லாப்பாவங்களையும்,
 கவதாம் = அயோக்கியரிடமிருந்து
 புகிறுஹம் = தானம்வாங்கியபாவத்தையும்

சுக்ரமஃ ஸாஸ்தாவத மஃ | எந்

சுவஃ = பவன் என்னுந் திருநாமத்தையு
டைய ஜலமூர்த்தி யதிபரானவர்
வாமனஃ = போக்கு என்னைப் பரிசுத்தனாக்
குக்,
ஸாஸ்தா = ஆகுதி மந்திரம்என்பதாம்.

குறிப்பு: ஜலமூர்த்தியதிபரானவர் எல்லாப் பாவங்
களையும் போக்கு என்னைப் பரிசுத்தனாகியருளுந் என்று
இதனுட்பிரார்த்திக்கப்படுகிறார், ப்ரஹ்ம-வேதம்.
சேதத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுபவர் ஸ்ரஹ்ணஸ்திஃ.

ஸாஸ்தாவத மஃ |

சுக்ரமஃ ஸாஸ்தாவத மஃ ஸாஸ்தாவத மஃ, ஷே
வமாய ச்ரஹ்ணஃ, சுக்ரமஃ ஸாஸ்தாவத மஃ, ஸாஸ்தாவத மஃ
விநியோகம்||

சுக்ரமஃ ஸாஸ்தாவத மஃ ஸாஸ்தாவத மஃ ஸாஸ்தாவத மஃ
செஷஃ| வாவெஷ்ணாரக்ஷணாம் யஜ்ஹாவாவ
கோஷ்டம்| உதஸாவாவாஹஸ்தாவதம்| வஜ்ராவ
கிரணஸ்தாவதம்| சுக்ரமஃ ஸாஸ்தாவத மஃ| யதிநி
தாரித்யம்| ஸாஸ்தாவத மஃ ஸாஸ்தாவத மஃ ஸாஸ்தாவத மஃ
ஷேஷஃ ஸாஸ்தாவத மஃ||

சுக்ரமஃ|

சுக்ரமஃ = அக்கினிமூர்த்திக்கதி பரானபசுபதி, சுக்ரமஃ
பகவீஸ், சுக்ரமஃ = பகவதுக்கதிபரான சிவசூரியன், ஸ
ஷேஷஃ ஸாஸ்தாவத மஃ = உண்மைவடிவின்ராகியசிவபெரு
மானது, இயற்கையானரூபினியிஸ், ஸாஸ்தாவத மஃ =
ஆகுதிசெய்கிறேன் என்றவாறு.

எசு

சூகாவ ஸ்ரீகாவதம்

ரு-11. மற்றைய பதங்களுக்குப் பொருள் ஸ்ரீயபுது என்னும் அனுவாகத்திற் சொல்லப் பட்டது. “ஸ்துஜிதாநிமனஸ்து” என்பதனால் உண்மைவாடின ராகிய சிவப்பிரமத்தினுடைய சத் தியமாகிய ஞான ஒளியில் என்னை ஒப்பிக்கிறேன் என்பதாம்.

சூகாவதம்

சூகாவதம் நானா ஸ்ரீகாவதம்

ஐயுக்ரவிண ஊநி சூகாவதம் வாசுதேவஜிஹி
சுமநஸ்துஜிதாநிமனஸ்து, ஐயுக்ரவாசுதேவதா, ஸ்ரீகாவ
தென விநியோகம்

சூகாவதம்

ஐயுக்ரவிணாசுக்ரவிஷ்டம்

ஜிஹிவாசுதேவஜிஹி

ஸ்துஜிதாநிமனஸ்து

ஸ்ரீகாவதம்

ஸ்ரீகாவதம்

ஸ்ரீகாவதம்

ஸ்ரீகாவதம்

ஸ்ரீகாவதம்

ஸ்ரீகாவதம்

ஜிஹிவாசுதேவஜிஹி

= ஐயுக்ரவிணம்,

ஸ்ரீகாவதம்

= உலகவிநாயகம்,

வாசுதேவஜிஹி

= அன்னவாணம்

ஐயுக்ரவிணம்

= உலகத்தைத் தரித்து விநாயகி

ருப்பவருமாகிய பகவானுக்கு,

ஸ்ரீகாவதம்

= ஸ்தோத்திரம் செய்தேன்.

திரிகாவு வஸ்யாவநுநடி

எரு

நஃ = அவர் எங்களுடைய,
 உவா = முகத்தை
 வஸ்யாவி = பரிசுத்தமுடையதாக
 கரக = செய்க.
 நஃ = எங்களுடைய
 சூயதிலி = வாழ்க்கையையும்,
 பூதாரிஷக = நோய் முதலியன இல்லாமல் விரு
 த்தி செய்தருளுக என்றவாறு.

கு-பு:—உலகத்தைத்தரித்து வியாபித்திருப்பதால்
 பரப்பிரமம்உயிசூவா எனப்படுகின்றார். மகமென்பது மனத்
 திற்கும் உபலக்ஷணம் பகவானே உமமைத் தேதத்திரம்
 செய்வதற்காக எங்களுடைய முகத்தையும் மனத்தையும்
 பரிசுத்தஞ் செய்தருளுக, உம்ம மத் தேதத்திரம் செய்வதற்
 காக ஆயுசையும் விருத்திசெய்தருளுக என்பதாம். மோக்ஷத்
 தை விருந்தி தியானம் செய்வதற்கு தேவசௌக்கியம்வேண்
 டுமாயினால் நோய் முதலியன இல்லா திருக்கும்படி பிரார்த்
 திக்கிறோம். வஸ்யாவிதி உயிசூவிண ஐதி ஃகஃ.
 இதற்குச் சுரபிநதி என்றுபெயர்.

விநியொமடி

உயிசூவிண என்னும் மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு
 பாடங்களினாலும் சிவசில் புரோகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.
 முன்னர்க்குறிப்பவாறு “சூவொஹிஷா” உயொஹவஃ
 என்பது முதலியபாடங்களினால்புரோகணமும், “ஷுலூ
 ஹு வஸு வஃ” என்று ஐலத்தால் தன்னைப் பிரதக்ஷிண
 மாகச் சுற்றுவதிலும் செய்யவேண்டும்.

ஜாஜுநாமகணாஃ சவவஷ்டுணடி

ஃஷுஃ

சூவொஹிவ உஷுது

சூவொஹிவெநுமேவநஃ

என்

திசுர வஸ்யாவத மது

விண்ணொசுவீரோபிவ|

வகுதவவிசுணெண வாஜ்||

சுவஸுநஸுநுநெநவஸு||

சுயபு||

கட்டுண்டவன் கால்விலங்கிலிருந்து விடுபடுவதுபோல
 லும், வியர்வையுள்ளவன் ஸ்நானத்தினால் அழுக்கிலிருந்து
 விடுபடுவதுபோலவும், நெய்சுமஸ்காரத்தினால் சுத்தமாவது
 போலவும் ஜலதேவதை என்னைப்பாவங்களிலிருந்துவிடுவித்
 துச் சுத்தஞ்செய்க என்பதாம்.

விநியோமது|

ஜலத்தைக் கர்த்திலெடுத்து இம்மந்திரத்தைச் சொல்லி
 முகந்து பூமியில் விடவேண்டும்.

காயுத்யெவி சுயபு ப்ரதாமது|

சுயபுப்ரதாமநிஜவஸு விஸ்வாதிசுஜீஷி, மாய
 சூஹி, ஸவிதாபேவதா, சுயபுப்ரதாமநிஜ
 யோம||

புஜு||

ஒடி ஹிஹபுவஸுவ|| தசுவவிதவபு
 ரெணு|| ஹமெபாபேவஸு யீபேஹி|| யியொயொ
 மபு ப்ரவொடியாசு||

காயத்திரீமந்திரத்தைச் சொல்லி, சூரியனுடைய மத்
 தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத் தியானித்து
 இருகைகளினாலும் அர்க்கியம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

(ப்ராது: திரி, ப்யூரஹேதி, வாயந்திரி)
 காசியில் முன்று முறையும், மத்தியானத்தில் இருமுறையும்
 சாயங்காலத்தில் மும்முறையும் கொடுத்தல் வேண்டும்

காரைக்கீற்புரையிலிருந்து

காரூ தீயபிராயஸி தூவயுபிரகாசம் கரிவெழு
என்று சங்கற்பித்து, காயத்திரிமந்திரத்தால் ஒரு
அர்க்கியம் கொடுத்தல்வேண்டும். பின்பு சூலகம்
சொத்து வலக்கரத்தினால் ஜலமெடுத்து, டிடி ஹ
ஹுஹுஹுஹு என்று அந்தச்சலத்தினால் பிரத
க்ஷிணமாசத் தன்னைச்சுற்றி, ஆன்மப்பிரதக்ஷி
ணம்பண்ணுக, ப்ராணாயாமிஞ்சுவா|

“சுவாவாழிதொடர், ஹ”

சுவாஸ—இந்த, சூழிதூ?—சூரியனது மத்திய
வீருக்கும் சிவபெருமானே, ஸ்ரீ ஹ—பரப்பிரமம்.

‘‘ସୁଦେହବାହୁଶେଷ’’

என்று சிவபெருமானை நினைத்து நமஸ்காரம்
பண்ணுக.

குறிப்பு: [ஸ்ரீஹ்ருவெடி ஸ்ரீஹ்ருவலவதி பிரம
த்தை அறிபவன் (சர்வஞ்ஞதை முதலிய அறு குணங்க
ளையுடைய) பிரஹ்மமாகவே ஆகின்றான் எனமுண்டகம்
ஆறுகின்றது]" கருடனுமடாந்திரிக்னுமதம்முள் வேறுதல்
வேளிப்படையாயினும் கருடோகம்பாவனைவிடத்ஹதநீக்கன்
மாததிரைக்கே வேண்டப்படும். அதுபோலச் சிவன் சிவன்
என்னும் பதார்த்தங்கவிரண்டும் தம்முள் வேற்றுமையு
டையன் வென்பது தேற்றமாயினும் உயிர்களுக்கு மலநீக்க
த்தின் பொருட்டு வேதத்தில் அத்துவித சிவயோகம்பா
வனை கூறப்படும்" என ஸ்ரீஅரதத்தாசாரியர் எழுதினாதி
மாலைபிற கூறினார்.

எஅ

திருகாறு ஸங்கராசுவநாதர்

பின்பு குவகநடி

ஸங்கரா

உஉ ஊரித க்ஷயாயும வாரஜெஸூர ஸ்ரீத்யு
யும ப்ராதுஸ்யூரம் தவதுணம் காரிஷெநு

(பாவங்கள்நிங்குவதற்காகவும், பரமேசுரனது பிரீதிக்
காகவும் பிராதக்கால சந்தியாங்கமாகிய தர்ப்பணத்தைச்
செய்கின்றேன்) என்று சங்கற்பஞ் செய்க.

தவதுணடி

ஒடி குவிகும தவதுயாதி ஒடி வெரஜம்தவது
யாதி ஒடி சுமாராகம் தவதுயாதி ஒடி வயம த
வதுயாதி ஒடி ஸ்ருஹஸ்திம் தவதுயாதி ஒடி ஸு
கூம் தவதுயாதி ஒடி ஸநெஸூரம் தவதுயாதி ஒடி
ராஹம் தவதுயாதி ஒடி கெதும்தவதுயாதி

ஒடி ஹவஸ்தவதுயாதி ஒடி ஹவஸ்தவதுயாதி
ஒடி ஹவஸ்தவதுயாதி ஒடி ஹவஸ்தவதுயாதி ஒடி
ஹவஸ்தவதுயாதி ஒடி தவஸ்தவதுயாதி ஒடி ஹதூம்
தவதுயாதி ஒடி யாயதீம் தவதுயாதி ஒடி ஹாவி
தீம் தவதுயாதி ஒடி ஹாஸ்தீம் தவதுயாதி ஒடி ஹ
வம் தவதுயாதி ஒடி ஹவதும் தவதுயாதி ஒடி ஹம்
ஸாகம் தவதுயாதி ஒடி வஸுவதீம் தவதுயாதி
ஒடி ஹஸ்தீம் தவதுயாதி ஒடி உதூம் தவதுயாதி ஒடி
ஹீம் தவதுயாதி ஒடி ஹாஹெவம் தவதுயாதி ஒடி
ஹவஸ்துஹெவஸ்துதீம் தவதுயாதி ஒடி ஹவதுஸ்து
ஹெவஸ்துதீம் தவதுயாதி ஒடி ஹாஸ்துஹெவ
ஸ்துதீம் தவதுயாதி ஒடி வஸுவதெஹெவஸ்து

சுகாய ஸங்காவந் து

என

வ துதவயுயாதி டெ ருடூவூ டெவயூவ து
வயுயாதி டெ உயூவூ டெவயூவ துதவயுயாதி
டெ லீவூ டெவயூவ துதவயுயாதி டெ உயூ
தொடெவயூவ துதவயுயாதி

டெகெஸவந்தவயுயாதி டெ நாராயணனவயு
யாதி டெயாடவந்தவயுயாதி டெமொவிந்.தவயாதி
டெ லீஷுந்தவயுயாதி டெ உயூவூதெந் தவயு
யாதி டெதிவிசுந்தவயுயாதி டெ வாகந்தவயு
யாதி டெஸீயரந்தவயுயாதி டெ ஹுஷீகெஸந் த
வயுயாதி டெவதூநாஸந்தவயுயாதி டெ டாரோடாரந்
தவயுயாதி

சுபதது ஸஹாவயுணநவூ

மாயதீ ஜவவியி

சுபுஷுதொகாடாஸெஷா டாரொகாடொக
வவயுதாசு| யெவவனினிஜாடெவா ஸெஷுஷூகி
தூந்தொடா:| டதி ஸாஷுணாநு நவூதது|
கவவவயுணயெலுதாடெலுதாஸுவிஸுஷி
[தா:]

யெலுதாவிஷுகதாரா:தெமஹுணுஸிவாஜியா|
டதிவாடவாடதெருந லுதிள வாததூயந்
கூசுவா|

வயுயீசுவயாடதாரொகாடெவிசுஸுவிஷுநாயு
[தா]

கூஸயாரயாண்டெவிவவிசுசுரூவாஸந்

டதூஸநாஸூய

அம்

சுருகாடி ஸாஸ்திராவதம்

பிரமலோகம் முதல் ஆதிசேஷன் வரையிலும் சம்
ரவாஸபர்வதம் வரையிலும் எதிக்கும் பிராமணர்களுக்கும்
தேவர்களுக்கும் நித்தியம் நமஸ்காரம் என்று பிராமணர்களை
நமஸ்கரித்து, பூமியிலிருந்து விக்ஷிபா செய்யும் சுவபாவத்
தேரடு வாசஞ்செய்யும் எல்லாப் பூதங்களும் சிவனது ஆஞ்
சுமினில் செல்லக்கடவன் என்று வரம் பாதத்தால்
பூமியில் மூன்றுதரம் தட்டி, பூமி தேவி! உலகம் உம்மால்
தரிக்கப்படுகின்றது விஷ்ணுவால் நீர் தரிக்கப்படுகிறீர்
நீர் என்னைத் தாங்கியிருளுக என்று ஆசனத்திலிருந்து,

ஸங்கடபூ

ஸங்கடாம்பரயாசம் + ஸாணயெ||பிராணாயாசம்|
உலோகவாது + ஸீவரஸேஸுரவீத்யுயம் பிராதுஷ
ஸுராமாயத்ரீஹாஜிஜவங்குரிஷெ||
ஸாஸ்திராஹிகாமயத்ரீ + சுரிஷெ|| (மத்தியானத்தில்)
ஸாயம்ஸாஸ்திரா + சுரிஷெ|| (மாலையில்)

(க) பூணவஸூ ஃஷிஸுபஹா, டெவீ மாயத்ரீமஹி:
வரஜாதாஹெவதா|

(உ) ஸாஸ்திராஹி ஸாஸ்திராஹிகாமயத்ரீ — ஸா
ஸா — சுருது — வவ்ஷ — மௌதஜ — காஸு
வ குமீரஸாஃஷயம் — மாயத்ரீ — உஷிசு — சு
மஷுஷ — வ — ஸுஹி — வங்கி — துஷுஷ
வ — ஜமதூம் — மஹாஸி, சுபி — வாயு — சுருஷ
ஸீஸவருண — ஹரு — விஸுஷுஷெவா டெவதா,

(ஈ) மாயத்ரீ: விஸுஷிசு, ஃஷி:|, டெவீ மாயத்ரீ
மஹி:, ஸவிதா டெவதா||

திகாஸஸ்யாவததபு| அக

(ச) மாயத்ரிஸிரஸொஸுஹாஜீஷி: சுமஷு-
வஹ:| வரஜாதூ டெவதா, ப்ராணாயாசெ
விநியொம:| ஓஹ: + ஹஹ-ஸு-
வரொடி

மாயத்ராவாஹதபு|

சூயாக்ஷித்ருமுவாக்ஷு வாரடெவஜீஷி: சு
மஷு-வஹ:| மாயத்ரிடெவதா, மாயத்ராவா
ஹநெ விநியொம:| “சூயாது” என்னும் அனுவா
கத்தால் இருதயத்தில் காயத்திரியை ஆவாகனம்
செய்க.

சூயாதுவரதாடெவ: *சுக்ஷரம் ஸ்ரஹஸாநி
த:| மாயத்ரிமஹஸாராடெவ: ஸ்ரஹஜுஷுஷு:த:
டெஜா2ஸி ஸஹொ2ஸி ஸஹஸிஸூ
ஜொஸி டெவாநா யாநாஜாஸி விஸூஸிவிஸூ
ய: ஸவபூஸி ஸவபூய: சுலிஹரொ மாய
த்ரி சூவாஹயாநி, ஸாவித்ரி சூவாஹயாநி, ஸா
ஸுத்ரி சூவாஹயாநி||

சுப:|

- வரஜா = பத்தர்கள் விரும்பிய வரங்க
ளைக் கொடுப்பவரும்,
- சுக்ஷரம் = நித்தியமாயுள்ளவரும் (அக்ஷர
ரூபியும்) [வரும்]
- ஸ்ரஹ ஸாநிதம் = பரமசிவனோடு சேர்ந்திருப்ப
- மஹஸாராதா = சந்தசுகளுக்குத் தாயுமாகிய
- மாயத்ரிடெவீ = காயத்திரி தேவீ
- சூயாது = இங்கே வந்தருளுக,

*ஸ்ரஹயொநெநஜொஸு-தெ|

..12

சூக்தி ஸாஸ்திரவநம்

புரு	= எங்களுடைய
ஐ.டி. ஸ்ரீ	= இந்த தோத்திரரூபமான வேதவா க்சியத்தை [வீர்.
ஜு.ஷ.ஷ	= காயத்திரியே! அங்கீகரிக்கக் கட
ஐ.டி. ஸ்ரீ	= உரமுள்ளவராகிறீர்
ஸஹோஸி	= மகா பிரளயம் முதலியவற்றில் சிவ னுக்குச் சாமர்த்திய சக்தியாகின் [நீர்.
ஸு.ஷ.ஷ	= எல்லாவற்றையும்பரிக்கும் சக்தியா
ஸு.ஜெ.ஷ	= பிரகாசமாபிருக்கிறீர் [கின்றீர்
பெ.ஷ.கா	= தேவர்களுடைய
யா.கா.கா.ஷ	= தானங்களில் பிரகாசிக்கிறீர்
வி.ஷ.ஷ	= உலகரூபியாய் இருக்கிறீர்
வி.ஷ.யா.ஷ	= எல்லாவற்றின் ஆயுளையும் விருத் திசெய்பவராகின்றீர் அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் ஆயுசுக்கு சாதனமாகிறீர்.
ஸவ.பு.ஷ	= எல்லாப் பொருள்களிலும் வியாப கமாகின்றீர், அல்லது உம்மிடத் தில் பிரீதி செய்யும் வஸ்துக்களை நிர்வஹிப்பவராகிறீர் [ன்றீர்
ஸவ.பு.யா.ஷ	= காலவிசேஷங்களைச் செய்பவராகி
ஸவ.ல.ஷ	= சகலபாவங்களையும் அகற்றுபவரு ம் நீரே
யா.ய.சூ.	= (இவ்வாறுள்ள) காயத்திரியை
ஷு	= பிரணவ சொருபியாக
சூவாஹயாதி	= ஆவாகனம் செய்கிறேன்.
ஸாவி.சூ.	சூவாஹயாதி
ஸா.ஷ.கி	சூவாஹயாதி

சுமந்தராவர்!

ஹெமசூரெடிவஸ்யுராஜாது நஸீவாடுயெவஷ்டு|
யீஜஹீ ராஹ்ராது ந கவலாயஹு||

யியெய்யொந் ஸௌரஸீவா துமெ மெதுதுயாய
வளவுடீ

புறொடியாசு ஸவடாதுடுந சுவூராயமடீ |
ஹுலு-ஹவலு-வரொலிதி லிக் வகடீ |

மார்பு முதலிய ஆறு அங்கங்களில் நியாசம் செய்து தன்னைச் சுற்றி விரல்களால் பிரதக்ஷிணமாகச்சுண்டு. இது சுமந்திராஸம் எனப்படும்.

வாழ்த்திநூலம் மாய்க்கிநூலம் செய்க.

யுந் நடி

[illegible]

யுத்தாதித்யசுயாநிஸகதிகுடா.

தகவரடிபுணரூதிகாடி

நாயகி வரலாறு காண்க

ஸ்ரீ ஸ்ரீ சுகவாயு மஹாநாடிகா

சா.வெங்குடையாருவித்யாபதி

ஹடுஷுவ-ஹதீஃ ஹஜ||

இ—ள்: மேற்குமுதலாக முறையே முத்து பவ
மும் பொன் நீலம் தவளம் ஆகிய நிறங்களுள்ள
ஐந்து திருமுகங்களுடையவராய், ஒவ்வொரு முகத்

திகாரசு ஸாஸ்திராவநநதிரி

அருள்

திலும் மும்முன்று கண்களுடையவராய், கிரீடத் தில் சந்திரகலையைத் தரித்தவராய், தத்துவார்த்த ரூபினியாய், சர்வ அக்ஷரரூபியாய், பத்துத் திருக்க ரங்களிலும் வரதம் அபயம் அங்குசம் கசை வெண்மையான கபாலம் பாசம் சங்கம் சக்கரம் இரு தாமரைப்புஷ்பம் என்னுமிவைகளைத் தரித்தவராயுள்ள காயத்திரீதேவியைச் சேவிக்கின்றேன் என்றவாறு.

(கு-பு) ஸாலும் உதிகவாறுவிசெஷணம்
மூணம். பாசம் சிவனுக்குரிய பஞ்ச வக்திரங்களை
யே தமக்கும் ஐந்து முகங்களாகக்கொண்டு காய
த்திரி விளங்குகின்றார். ஐம்முகங்களும், முக்கண்க
ளும், சந்திரசேகரமும், தசபுஜங்களும் காயத்திரி
சிவசக்தியேயென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன.

தத: மாயகீ சிரஸா வூவகநூஸம்
மாயகீ ஜவம்

மாயத்ரி!

ஒடி ஹிஸ்து-வஹ்-வஃ! தக்ஷவித-வடொ
ணியம்! ஹெ-பா-தெவஹ் யேஹி! பியொயொக:
ஆவொடியாச!

காயத்திரீஜபம் ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஆயிரத்தெட்டுச்செபிப்பது உத்தமமெனவும், தூற்றெட்டுச்செபிப்பது மத்திமம் எனவும், பத்துமுறை செபிப்பது அதமம் எனவும் சொல்லப்படும்.

பூணாயாழ்

மாயத்ரு அரஸநடி

உதக இது காவாசு, வாஜெவஜிவி, சு

அக சூகாறு ஸக்யாவதௌக்யம்

கூஷ்டவதௌக்யம், மாயதீதேவதா, மாயதூஷா
ஸநெ விநியோகம்||

உத்தேசஸிவநெதேவீ ஸுதேவாவதௌக்யம்
ஸூகாறுஸெஸூகாறுகூகாறு. மஹாதேவியஸா
[ஸூகாறு||

காயத்திரி தேவியே! பூமிக்கு, வந்த தாங்கள்
பிராமணர்களுக்கு அனுமதிசெய்து, உத்தேசருஷ்ட
மும் உன்னதமமான மேருவின்சிகரத்தில் சுக
மாகச் சென்றருளுவீரென்பது இதஸ்தாற்பரியம்.

பூராதகூகாறு உவஸூகாறு||

பூராதஃ ஸக்யாவதௌக்யம்கூகாரிஷ்டே, என்ன
ஸூக்யம் பண்ணுக.

வித்தேஸூகியகூகாறு விஸூகேவா கீஷயஃ,
மாயதீதேவதா, வித்தேசூகேவதா, பூராத ஸக்யாவ
தௌக்யம் விநியோகம்||

வித்தேஸூகியகூகாரீயுதஃ ஸூகேவதௌக்யம்
ஸூகாரிஷ்டே வித்தேசூகேவதௌக்யம்||

வித்தேசூகாரிஷ்டே யாதயதிபூகாரிஷ்டே வித்தேசூகாரி
யாரவ்யயிஷ்டேயுதௌக்யம் வித்தேசூகாரிஷ்டேயிஷ்டேயிஷ்டே
ஸூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம் வித்தேசூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம்||

பூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம் வித்தேசூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம்
ஸூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம் வித்தேசூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம்
ஸூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம் வித்தேசூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம்
ஸூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம் வித்தேசூகாரிஷ்டேயுதௌக்யம்

சுபகு:

வந்தியவந் து = பிரசைகளைத் தாங்குகின்
றவரும், ஷெவவந் = பிரகாசமானவருமாகிய, திரு
வந் = சிவசூரியனுடைய, வந் = அழிவில்லாத
தும், வந் = யோகிகளால் அடையத்தக்கதும்
விதமுடையவந் = மிகவும் ஆச்சரியமாகக் கேட்கப்
படுவதுமாகிய, வந் = கீர்த்தியை (துதிசெய்துந்
தேன்) || 11

11

திரு = இந்தச்சிவசூரியன், வந் = ஒவ்
வொரு ஆன்மாக்களும் செய்தகன்மாதிகளைத் தெ
ரிந்துகொண்டு, வந் = ஜநங்களை, வந் = அ
வரவர் கன்மானுருணமாகநடத்துகின்றார், திரு =
இந்தச்சிவசூரியன், வந் = பூமியையும், உத
ந் = மேலும் சுவர்க்கத்தையும் (உபலக்ஷணத்
தால் சகல புவனங்களையும்), தா = தரிக்கின்
றார். திரு = இந்தச்சிவசூரியன், வந் = ஜ
நங்களை, வந் = கண்முடாமல், வந் =
பார்க்கிறார், வந் = நெய்யுடன் கூடிய, வந் =
சருவை, வந் = பூரணபலனைப்பெறுவதற்காக,
வந் = அளிக்கின்றோம். 12

12

திரு குடித = சர்வ ரக்ஷகரான சூரியனே;
ய = எவன், வந் = நியமமாக, தெ = உம்மை,
ய = உபசரிக்கிறானே, வந் = உத = அந்த
மனிதன் வந் = அதிகமமாக, வந் = கன்மபல
க்தேதா, வந் = ஆகு. வந் = ஆகு. வந் =

அ-அ

சூகாறு ஸ்ரீராமாச்சாரி

உம்மால் இரகசிக்கப்பட்ட அவன், ந ஹ ஹ தெ =
 ரோகம் முதலியவைகளாற் பீடிக்கப்படமாட்டான்.
 ந ஜீய தெ = சத்துருக்களால் வெல்லப்படமாட்
 டான், இப்படி உம்மால் இரகசிக்கப்பட்ட அவனை
 கூறும் = பாவமானது, கூலிதம் = சரீரத்திலும்,
 உலராசு = தூரத்திலும், ந ஸ்ரீராமாச்சாரி = அணுகமா
 ட்டாது.

விநியோகம்

இந்தமந்திரம் பிரதானகாலசந்தியைநினைவிலுள்ள உபஸ்தானத்
 தில் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இதனால் உபஸ்தானம்
 செய்து திக்நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.

சூரபாஹி க உபஸ்தானம்

சூரபாஹி க உபஸ்தானம் ஹிரண்யகாஷ்ய
 விஃ சூரபாஹி க உபஸ்தானம் ஹிரண்யகாஷ்ய

உபஸ்தானம் ஹிரண்யகாஷ்ய விஃ சூரபாஹி க உபஸ்தானம்
 ஹிரண்யகாஷ்ய விஃ சூரபாஹி க உபஸ்தானம் ஹிரண்யகாஷ்ய
 விஃ சூரபாஹி க உபஸ்தானம் ஹிரண்யகாஷ்ய

சூரபாஹி

ஹிரண்யகாஷ்ய = நல்லவர்களுடைய சமூகங்களிற்
 பிரகாசிக்கின்ற, ஹிரண்யகாஷ்ய = ஒளியினால், சூரபாஹி க
 உபஸ்தானம் = சுற்றிவருபவரான, ஹிரண்யகாஷ்ய = சூரிய
 தேவன், சூரபாஹி க = இறவாதவர்களாகிய தேவர்களை
 யும், உபஸ்தானம் = சின்னம் ஆயுளுள்ளவர்களாகிய ம
 னுஷ்பர்களை யும், ஹிரண்யகாஷ்ய = அவரவர் கன்மங்க
 ளை அடங்கிக்கும்படி தூண்டிக்கொண்டு, ஹிரண்யகாஷ்ய

யெந் = பொன்மயமான, ரயெந் = இரத்தத்தில்
இவர்த்துகொண்டு, லுவநா = உலகங்களை, விவ
ஸூது = (ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களுக்குச் சா
க்ஷியாகப்) பார்த்துக்கொண்டு, யாதி = சஞ்சரிக்
கின்றார்.

உதி உயன உலவ ஸூரி உயன ஸூரி ருதுரம்
உலவ உலவ தூவ ஸூரி உயன ஸூரி ருதுரம்

தலவ ஸூரி = இருளை நீக்குகின்றவரும், ஸூரி
தி = ஒளிநுபமானவரும், உலவ உலவ = உத்தம
தேவரும், உதுரம் = சிரேட்டமானவரும், உலவ
தூ = தேவர்களைக் காப்பவருமான, ஸூரி =
சிவசூரியனை, உயன = பார்க்கும், வயம் = நாங்
கள், உதுரம் = மேலான, ஸூரி = பிரகாசத்தை
உதுர = அடைவோம்.

உதி உயன ஸூரி உலவ உலவ உலவ உலவ
உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ

ஸூரி உலவ உலவ = ஆன்மாக்கள் செய்யும் கர்மங்க
ளை அறிந்தவரும், ஸூரி =, சூரியனென்று பி
ரகித்தமானவரும் ஆகிய, தூ = அந்த, உலவ =
தேவரை, விஸூரி = ஆன்மாக்கள், உலவ = தூலக்
கண்ணால் பொருள்களைக் காண்பதற்காகவும் ஸூ
ரிக்கண்ணால் சிவத்தை அறிவதற்காகவும் உலவ
வம் = ஆதிபிரகாசம் உலவ உலவ = அவரை
உயர வகித்திறன்.

உதி வி தூ உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ
உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ உலவ
யிவீசுணரிக்கூர் ஸூரி உலவ உலவ உலவ உலவ
யு||

சு. கிருஷ்ண மூர்த்தி என். எஸ். எம்.

டெவாநா = தெவர்களுள்ளே, விது = ஆசை
 சர்யகரமானதும், பிதுஷு வரணவாசுதெ =
 பித்திரன் வருணன் அக்கினி என்னும் தெவர்களுக்
 கு, உஷு = கண்போன்றதும். ஆதிய, சுமீக =
 சூரியமண்டலமானது, உஷிசு = உண்டாயிற்று.
 வுபு = அம்மண்டலத்திலுள்ள சூரியன், ஜு
 து = உலகத்தவர்களுக்கும், துஷுஷு = தாவர
 ங்களுக்கும், சூது = ஆதமாவாகவிருந்து, டிராவா
 வுபிவி = ஆகாசம் பூமி இவைகளையும், சுணரி
 சுஷு = சுவர்க்கத்தையும், சூபு = வியாபித்திருக்
 கிறார்.

தல்குடி டேவனரிதம் வடவூரலுக்கு உலு
 ராசுவசெழைமரடித்துத் ஜீவெமரடித்துத் நநா
 மரடித்துத் செடாமரடித்துத் ஸவாமரடித்து
 துத் மரணவாமரடித்துத் புவவாமரடித்து
 துத் சுஜிதாஸூமரடித்துத் ஜெராகு வடவியு
 டுமெ|| 100

ஷெவஹிதம் = தேவர்களுக்கு இதமானதும்,
 ஷக்ஷம் = அவர்களுக்குக் கண்போன்றதும், ஷாஸ்திரம் = உதயகாலத்தில், ஷாஸ்திரம் = (வெண்மையாக)
 பரிசுத்தமாக, உஜ்ஜிஷம் = உதயமாவதுமானி,
 தக்ஷம் = அந்தமண்டலத்தை, ஷாஸ்திரம் = நூறு
 வருடம் (ஆயுள்ளவகையாக). ஷாஸ்திரம் = தரிசிக்
 கக்கடவோம். ஜீவெவ்ஷாஸ்திரம் = நூறு வருடம்
 ஜீவிக்கக்கடவோம். மஹாஷாஸ்திரம் = நூறு வரு
 டம் புத்திரபௌத்திராதிகள் நிறைந்தவர்களாகக்
 கடவோம், ஜோஷாஷாஸ்திரம் = சங்கோஷமுள்

ளவர்களாகக்கடவோம். ஹவாஸாஸாஸுதம் = சுவஸ்தானத்தில் மேன்மையுள்ளவராகக் கடவோம்
 ஸுணவாஸாஸாஸுதம் = பதிசாஸ்திரங்கனையே
 கேட்கக்கடவோம். ப்ருஸுவாஸாஸாஸுதம் = பரமே
 சுரநாமங்களையே சொல்லக்கடவோம். சுஜிதா
 ஸுஸாஸாஸுதம் = சத்துருக்களால் செயிக்கப்
 படாதவராகக்கடவோம். ஜெஸாஸு = பிரகாசமுள்
 ள, ஸுயுயு = சிவசூரியனை, ஐயுயு = தரிசித்தற்
 காக (பிரார்த்திக்கிறோம்) இருக்கக்கடவோம்.

ய உடிமாநுஹதொணுவாஸு| விஸுஜாஜாநஸு
 ரிரஸு உயுஸு ஸாவாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

யு ஸுயுயு = எந்தச்சூரியன், ஐயுயு = சுணுவா
 சு = பெரிய சமுத்திரத்திலிருந்து, உடிமாஸு = உதய
 மாகின்றாரோ, ஸுஸுஸு = ஜலத்தினுடைய, ஐயு
 சு = நடுவில், விஸுஜாஜாநு = பிரகாசிப்பவரும், ஸு
 ஸுஸு = அவரவர்களுக்கு விருப்பமான பலனைக்
 கொடுப்பவரும், ஸுஸுஸு = சிவந்த கண்ணு
 டையவரும், விஸுஸு = எல்லாமறிபவருமாயி,
 ஸு ஸுயுயு = எந்தச்சூரியன், ஐ = என்னை, உ
 ஸு = ஆதரவுடன், ஸுஸுஸு = இரட்சிக்கக்கட
 வர்.

விதியோயு|

சுஸுஸு என்பது ஆறுருக் கொண்டது. இது
 மாத்யாஹ்நிக உபஸ்தானத்தில் விதியோகிக்கப்படுகின்றது.

ஸரயங்காறு உபஸரநதி

உதி ஐதெஸ்வரபுண்ண ஸ்ரீமயீஹவ தஜ்ராவஜ்ய
ய சவாஜவஸ்ய) - நாராகிக | க |

சுயேட்சி

உ-டு தகவாயாலிஸு, ஹணா வநுதோகவலதாஸா
 வெயஜதோகொஹ்விவிடூ, சுஹெவதோகொ வநு-
 ணெஹ்வொயுநாஸா வலதோக சூயஃ ப்ரதோ
 ஷீஃ |

சுய-புரி

தக் = ஆகையினால், சவா = உம்மை, ஸ்ரஹ்
 ணா = வேதங்களால், வஜ்ஜாநம் = துதிசெய்யவனாய்,
 யாதி = சரணடைகிறேன். யஜ்ஜாநம் = யாகஞ்செய்
 பவன், ஹவிநிஃ = அவிமுதலியவைகளால், தக் -
 தனக்கு இஷ்டமானபலனை, சூயாவஹ = விரும்பு
 கிறான், வருண = வருணதேவரே, சஹவஜ்ஜா
 நம் = கோபயில்லாதவராய், ஹ = இந்தலோகத்
 தில், ஸ்வாதி = எனது பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்
 கொள்ள வேண்டும், உருவஸஸ = மிகக்கீர்த்தி
 யையுடையவரே, நம் = எமது, சூயம் = ஆயுளை, ஜா
 ஸ்வஹவஃ = அழிவு செய்யாதீர்.

சுக்ராய ஸங்குாவதமடி

கூட

உதி யவிகிதெவிசொயயா ப்ரெவ வர-
ணவ்ருதம்| உதீவனி டுவிடுவி|
கூட-டி|

வரணெவ = வருணதேவரே, யசு வ்ருத =
எந்தவிரதமானது, தெ = உமக்குச் செய்யவேண்டு
மோ, டுவி டுவி = தினந்தோழும், விசொயயா =
அதைச் செய்யாதவரைப்போல நாங்களும், ப்ரெ
வீவனி = உமதுவிரதத்தைச்செய்யாமல்விட்டோம்.
விசு ஹி சுவயங்கள்.

உதி யசுகிஷ்டஹ்வரணெவெவ்ரு ஜெந
விஜ்ரஹம் உந்ஷுயாநாநவ்ரு| சுவிதீயத்வ ய
உயா யயொவிஉ உமவ்ருஷா டெநசொ டெவரீரி
ஷம்|

கூட-டி|

வரண = வருணதேவரே, டெவெவ்ருஜெந =
தேவர்களுடத்தில், உந்ஷுயா = மனிதர்களாகிய
நாங்கள், யசுகிஷ்ட = எந்த எந்த, ஹம் = இந்த
விதமான, சுவிஜ்ரஹம் = துரோகத்தை, சுவிதீய =
அஞ்ஞானத்தினால், உந்ஷுயா = டுசய்தோமோ,
யசு = எந்த, தவ = உமது, யஉயா = தருமங்களை, ய
யொவிஉ = அழிவு செய்தோமோ, டெவ = தேவரே,
நம் = எங்களை, தவ்ருசு = அந்த, வந்ருவம் = பாவத்
தால், உரீரிஷம் = துன்பஞ்செய்யாதீர்.

உதி கிதவாஸொய ப்ருவிவம் உதீவியவாவா
ஸத்யுதயந்ருவிஷ| ஸவ்ருதாவிஷு ரீயிரெவ
டெவா யாதெஸுயாவரணவியாவம்|
கூட-டி|

கிதவாவம் = கபடிகளாகிய எங்கள் பலகவர்,
உதீவி = சூதாடுபவர் பிறர்மீதுகாரணமின்றிப் பழி
சுமத்துவதுபோல, யசு = எப்பாவத்தை, ரீரி

சுரு

திருகாவு ஸ்ரீராமநாதம்

வரு = என்மீது சுமத்தினார்களோ, ஸ்ரீ = உண்
மையாகவே எதைச் செய்தோமோ, உத = மேலும்,
யசு = எந்தப்பாவத்தை, ஸ்ரீ = அறியவில்லையோ,
தாஸவாசு = அவை எல்லாவற்றையும், விஷ்ணு
நாசஞ்செய்யும், ஸ்ரீராம = அவைகள் சிதறி அழி
யக்கடவன, சுய = பின்பு, தெ = உமக்கு, ஸ்ரீயாஸு =
இஷ்டர்களாக, ஸ்ரீ = ஆகக்கடவோம்.

வாவா--ஐவ ஆசைகள், ஐ, உ, ஓ, ஈ, ஐ, ஓ வரூ
ண உயி உரஹு ரஹு லிவு ஸ்ரீஸுவனெனா
உரஹுதாநு! ஸ்ரீஸுவனெனா ஸ்ரீஸுவனெனா
யசு உதாஸிஸுதாஸு! பெரியோர் ஏகராயினு
ரை இந்திரன் என்றும், மித்திரன் என்றும், வரு
ணன் என்றும், அக்கினி என்றும், திவ்யநல்ல சிற
கையுடைய கருடன் என்றும், யமன் என்றும், மாத
ரிச்சுவா (வாயு) என்றும் பல நாமங்கொண்டு கூறு
வர் எனச் சுருதி கூறுவதால், மித்திரன் வருணன்
முதலிய நாமங்கள் பிரமமாகிய சிவன் மேலனவே
யாமென்பது உணரத்தக்கது.

விநியோகம்!

ஐவெ என்பது முதலிய ஐந்து இருக்குகள்
கொண்ட இம்மந்திரம் சாயங்கால சந்தியோபஸ்
தானத்தில் விநியோகிக்கப்படும்.

உபஸ்தானம் செய்து திக்நமஸ்காரம் செய்ய
வேண்டும். கிழக்குத்தெற்கு மேற்கு வடக்குத் திக்
குகளில் அஞ்சலி செய்து கொண்டு,

ஐ ஸ்ரீராமநாதம்!

ஐ மாயநெருநாதம்!

ஐ ஸ்ரீராமநாதம்!

ஐ ஸ்ரீராமநாதம்!

105

કોર્સ

திரகாறு ஸந்யாவதநத:

இருதமும் சத்தியமும் பரபிரஹ்மமும் புருஷ
ரும் கிருஷ்ணபிங்களரும் ஊர்த்துவ வீரியரும் விசு
பாக்ஷரும் விசுவரூபருமாயுள்ளார் (சிவனு)க்கு சமஸ்
தாரம்.

கு-பு. பரமசத்தி எனப்படும் உமாசத்தியோடையையுந்து சபளாகார முற்றமையாற் கிருஷ்ணபிங்களர் எனவும், அக்கினியை வீரியமாகவுடைமையிற் றுளர்த்துவ வீரியர் எனவும் முக்கண்ணுடைமையின் விரூபாக்ஷர் எனவும், தகரபுண்டரீகத்திற் கிடத்த லாற் புருஷர் எனவும், மனம் வாக்குக்களுட் பேத் மின்மையால் இருதம் சத்தியம் எனவும் பரப்பிரமத் துக்கு இலக்ஷணம் கூறப்பட்டது என நீலகண்ட பாஷ்யம கூறுகின்றது.

யசுக்ரதூதஹக்ரத்யபக்ரதூக்ரதூவத் தீரஹரி
[தடி]
உஹயொஃப்ராயஸிதம் ஸிவ தவ நாம உயொஹரி: தடி ||

என்று சொல்லிவிட்டு வளன்று சக்திக்கி||. அன்றவரை உச்சரித்து
பின்பு பூரணாயா உஞ்ஞவதம் செய்க

‘‘**ஐதீ ததக் ஸ ஹாவ ஸுணமவா**’’

என்று தீர்த்தத்தைக் கைவிரல் நுதியால் பூமியிலே விட்டுப் பரப்பிரம்மத்துக்கு அர்ப்பணம் செய்வவேண்டும்.

கூடிய நொடெவையவி தம்புஜா வணர்வீஸ்வரஹம் |
வராஹஸ்தவ்யம் | விஸ்வாந் தெவஸவித்
த்யுமித்ரநிவராஸம் | யஜ்ஞந்தத்யுஸம் ||

உதிஜவல்லும்கொண்டெயர்

— கூள் —

யஜுராவலீத யாரணபு

சூக்யம்! மூகூம் வரயம் + மூகூயெ ஷம்
ஹம் + மூவரொடி உரோவாத் + மூகூயெ
முளத ஷாதத் விஹித நிதிகூபாநுஷாத யொ
மூதாவியுஷம் மூகூதெஜோவிவகூயுஷம் ய.
யஜுராவலீதயாரணம்கரிஷெ

யஜுராவலீதயாரணம்கூகூயு வரய
ஷம் கீஷி: திஷும்கூம்கூ: மூகூதாஷெவதா ய
யஜுராவலீத யாரண விநியொம:

யஜுராவலீதம் வரம்கூவதம் மூகூவத
யகூகூம்கூ வரயம்கூ! மூகூம்கூம்கூ மூகூ
மூகூம்கூ. யஜுராவலீதம் மூகூம்கூம்கூ. மூகூ
யாரயெ

சூக்யம்! உவலீதம் விஹதகூம்கூ கூகூ
மூகூம்கூ விஷயஜாதி ஜெமூ மூகூம்கூம்கூ
யாரயெ

வகூவ மூகூம்கூ ஜெமூ விஷயம்கூ கூகூ

வ ரி ஷெ வ த டி

கூகூம்கூம்கூ

சூகூநகூயும்கூம்கூம்கூம்கூம்கூ
மூகூம்கூ மூகூம்கூம்கூம்கூம்கூம்கூ

கூகூம்கூம்கூ

சூகூம்கூம்கூம்கூம்கூம்கூம்கூ
மூகூம்கூம்கூம்கூம்கூம்கூம்கூ

— ५७ —

ஸ்ரீரெங்க ஸ்ரீவிதாநாமாஸ்யாவாதானவாஸிநஃ |
 சுமம்ஷேப்யாநாரிதெமுக-கக்ஷணஸ்தவாந்மெமஃ |
 ச்ரவ்யகஸ்தாஜாஸ்யாஜிஜ்வாஸியெவ்யஸிதாஃ |
 வனகெகாஹுதிவிஜ-கஜாநஸ்யஸந்தவபுயெயிநாநு |
 வ்யதவ்யஜநஸந்திபூநெஷேஸாயஹொஜயெக |

ശിഖധരം-6

[illegible]

உய்யாமை:

பெஜ்ஜாவலீ அலாஹீ த ஸுமாயாஅஹுத் துஹுவி!
 சாயம் பூத துராநாரா வெஸங் யாயாநா லிஸெஷைத்!
 சாயம் — நாதுள! பூதம் — உய்யாஹு! நாநாரா — ந
 உய்யுநாநுஷைதுய்யு!

ஸம்வத்-401

சூயசெய்வத-மஹாஜீதம-நகரமொவஸ்துசெநடிவஃ!

போசனஞ்செய்பவன் முதலிலும்முடிவிலும் ஆசமனம்
செய்யவேண்டுவது அவசியம்.

சுதந்திரம்.

பாணி நாஜியைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.
அவ்வப்போது தமது கைகளில் வைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

புள்ள நகம்!

ஐயு அரடு து

19ராணுகதி மந்திராக்ஷிபாப் 19ராணுகியாக
 வே சேர்ந்து உச்சரிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீராமர என்ப
 கை முடிவிற்சேர்த்து உச்சரிக்கக்கூடாது. தைரியச்
 சக்கிராய்ச் சோதித்துக்கொண்டு இடம் காட்டி
 பாக்கிராக்ஷிபாப் பரிசுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமர
 ரணவிளி என்ற மந்திரத்தால் அபிபாசனம் செய்து
 மௌனியாகவே 19ராணுகிகள் ஸங்கைய நியந்த
 வேண்டியது. பெருநிரல் தர்ச்சனி நடுநிரல் இம்
 முன்றாய் பாக்கிராக்ஷிபாப் பரிசுத்துக்கூடாது
 இவ் வரிஸ் இரண்டுவிதங்களினால்தான் விரலால்
 வகுப்பாக்ஷிபாப் பரிசுத்துக்கூடாது திவ்யரூபி
 தாஃ வெவரதஜ்ஜீய்யுமெலி வனகாமெந்யுமெலி
 நாமம் 19ராணுகிசெய்து நாளினிலேயே அன்னத்
 தை உட்கொள்ளுக. பற்களாற்பரிசித்தல் கூடாது

உருகிவிடாமை

சியுநா நாளிதாம்மாடி ஷகுப்தவீகாரணந்திகம்பா நரி
பூண்டாயெவதுவாநாயவாநாயயமபாகேசுழி

ஒடி ஹுஸுபுவஸூவஃ என்று அன்னத்தைத்
தீர்த்ததநால் புரோக்திக்கவேண்டும்

நெ.வெஸ்விதர்: ப்ரஸைவ ஸ்துத்தி தெய்வப் பரிஷிஷ்டாதி என்று இருமுறை தீர்த்தத்தால் வல்மாகச் சூர்நவேண்டும்.

சுஜாதொஷ ஸ்ரணாவேஸி என்று தீர்த்தத்தை உட்கொள்ளவேண்டும். இடக்கையாற் பாத் திரத் தைத் தொட்டுக்கொண்டு

620 பூராணாயுஷாஹா

620 ஆனா நாயனா ஸாஹா |

ஜெம் வுநாநாய ஓராஹா|

ஒ.உ.நா.பு.ஸ்ரீ.ஹா.

ஒம் ஸ்ரீ நாராயண ஸ்வாமி

உம் ஸ்ரீ ஹெணவாஹரர்

என்று ஒவ்வொரு மந்திரத்துக்கும்
ஒவ்வொருதரமாக அருந்தவேண்டும்.

ஹுஷ்ணி ௨ சூதா க்ஷுத்ரவாய என்று ஜலக்-
தை இடக்கையில் விடச்சொல்லி. இந்த மந்திரத்தி-
னால் மார்ட்டில் தொடுக.

சுஜாதாவிடமிருந்து (போசனஞ் செய்ததின்)
என்று கையில் தண்ணீர்விட்டுப் பருகவேண்டும்.

வடகுமுகத்தெரு வாரிஷினாலி என்பதற்கு
இரவின் கீதம்சவாவதெரு வாரிஷினாலி என்று உச்
சரிக்கவேண்டும்

112

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
க 0	கா	உடுவெ	உடுவெ
,,	க 0	வஸ்து	வஸ்து
கக	உ	கண்ணவாண்ட	கண்ணவாண்ட
,,	கா	வஸ்து	வஸ்து
,,	கங	சவ்யா	சவ்யா
,,	கௌ	வஸ்து	வஸ்து
கஉ	கா	உடுவெ	உடுவெ
,,	க 0	வஸ்து	வஸ்து
,,	உக	கண்ணவாண்ட	கண்ணவாண்ட
கங	கக	வஸ்து	வஸ்து
,,	உகா	வஸ்து	வஸ்து
கசு	கங	வஸ்து	வஸ்து
,,	கசு	வஸ்து	வஸ்து
,,	ககா	வஸ்து	வஸ்து
கரு	க	வஸ்து	வஸ்து
ககா	கஉ	வஸ்து	வஸ்து
,,	கசு	வஸ்து	வஸ்து
கௌ	கக	வஸ்து	வஸ்து
,,	கஉ	வஸ்து	வஸ்து
கஅ	உக	வஸ்து	வஸ்து
ககா	க	வஸ்து	வஸ்து
,,	கா	வஸ்து	வஸ்து
,,	உ 0	வஸ்து	வஸ்து
,,	உக	வஸ்து	வஸ்து
உ 0	உசு	வஸ்து	வஸ்து
உக	கஉ	வஸ்து	வஸ்து
,,	உசு	வஸ்து	வஸ்து
கங	ரு	வஸ்து	வஸ்து

114

டக்கம்	வரி	பிழை	நிருத்தம்
நகூ	௧௫	துயகாரம்	யகாரன
நௌ	௩	யுயெயு	யுயெயு
,,	௯	யு	யு
,,	௨௧	நதெ	நதெ
நௌ	௫	ஸிஹா	ஸி, ஹா
,,	,,	வயுவள	வயுவள
,,	௯	யயொ	யயொ
,,	௨௨	யொஸுள	யொஸுள
நகூ	௨	யுயு	யுயு
,,	௨௦	ராரஸு	ராரஸு
,,	௨௩	ரொகாரொதி	ரொகாரொதி
சு௦	௯	நாஸெ	நாஸெ
சுக	௨	நெவ	நெவ
,,	௧௦	ரெஷ	ரெஷ
,,	௨௦	யரூவயொ	யரூவயொ
,,	௨௫	வலக்	வலக்
சு௨	௩	ஸெஷெ	ஸெஷெ
சு௩	சு	வகூதள	வகூதள
,,	௨௨	புஷ	புஷ
சு௫	௨	செஷதள	செஷதள
,,	௩	ஹெஸெந	ஹெஸெந
,,	௨௪	விஷுர	விஷுர
சுக	௧	ஸுஷவ	ஸுஷவ
,,	௧௯	யுண்ண	யுண்ண
,,	௧௯	யுயுறா	யுயுறா
சுௌ	௧	ஹரந்தீ	ஹரந்தீ
,,	சு	ரெஷு	ரெஷு
,,	௯	வகூர	வகூர
,,	௧௩	வகூர	வகூர

ஸ்ரீ

சொரயந ஸஞ்சிகா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௪௭	உக	வட்டண	வட்டாண
"	உச	கூஜ	கூஜ
௪௮	௩	பாவகீ	பாவகீ
"	௪	யாதுயாதீ	யாதுயாதீ
"	௫	ஜாருதீ	ஜாருதீ
௪௯	௪	ஊஜெயாஷ்டா	ஊஜெயாஷ்டா
"	"	ரொஷ்டகம்	ரொஷ்டகம்
"	௬	வகார	வகாரம்
"	௭	ஹஸஸு	ஹஸஸு
"	"	ஹஸகம்	ஹஸகம்
"	"	கடிஸயா	கடிஸயா
"	௧௦	நக்ஷத்ர	நக்ஷத்ர
"	"	யொகார	யொகார ரொ,
"	௧௧	நக்ஷத்ர	நக்ஷத்ர
"	௧௨	வாபெஷ்டா	வாபெஷ்டா
"	௧௩	வாஜா	வாஜா
௫௦	௧	வனதஜெஷ்ட	வனதஜெஷ்ட
"	௧௪	ஸுஹதாசு	ஸுஹதாசு
௫௧	௫	வா	வா
"	௧௬	வஸு	வஸு
"	௧௭	புணாஸி	புணாஸி
௫௨	௧௦	வஸுஜா	வஸுஜா
"	௧௧	ஹவெ	ஹவெ
"	௧௨	கவிவி	கவிவி
௫௩	௧	யாயதி	யாயதி
"	௧௩	ஹம	ஹம
௫௪	௧௪	உதொ	உதொ
"	௧௫	பிஸு	பிஸு

சொய ஸ-ஞிகா)

சு.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫௭	௫	செவதா	செவதாஹு
௫௯	௪௪	வாண	வாண
௬௦	௧௪	வஹ	வஹு.
௬௧	௧௯	ஜெராதி	ஜெராதி
௬	௨௭	ஜிதாயவ	ஜிதாயவ
௬	௨௯	நஜெரதாநு	நஜெரதாநு
௬௨	௧௩	உவாகு	உவாகு
௬	௨௭	ஹதாயஷா	ஹதாயஷா
௬௩	௧	உஜய விஸா	உஜயவிஸா
		வவ-௦	உஜயவவ-௦
௬	௨	வதிதாநி	விதாஹ-காநி
௬	௩	புசங்கனம்	எல்லாப்பசங்கனம்
௬௫	௧௪	வெநஜ	வெநஜெநஜ
௬௬	௧௯	ஹந	ஹந
௬௯	௩	சூதவஸ	சூதவஸ
௭௦	௪	என்னல்	என்னிடம்
௭௧	௨௭	சுநுஷுவ	சுநுஷுவ
௭௨	௨௭	புரஹ	புரஹ
௭௩	௧௭	யகிணி	யகிணி
௭௪	௧௩	வஹ	வஹ
௬	௧௫	உவா	உவா
௭௮	௪	ய-௦	ய-௦
௬	௧௧	வஹ	வஹ
௭௯	௧௧	வத	வத
௬	௧௨	சூவதத	சூவதத
௮௦	௧	சம்	சம்
௬	௨	கனக்க	கனக்கம்
௬	௧௬	வ-தஹா	வ-தஹா
௬	௧	வவவிஷ	வவவிஷ

எ

மொரபக வஸ-குயிகா]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
அ.0	உ0	சூம் மீ	சூம் மி
அக	கக	வரதா	வரதா
"	உஉ	ஸ்-ஸ்	ஸ்-ஸ்
அக	கக	திவ்	திவ்
"	கக	நம:	நம:
அச	கச	யவமென	யவன
"	கரு	உமென	உமென
"	கசி	கவா	கவா
"	உ0	யமமன	யமமன
அக	க	உமலிபு	உமலிபு
"	உ0	யவ	யவ
"	உஉ	தொதெந	தொதெந
அஎ	கரு	உதார	உதார
அஅ	கச	தவஷுவ	தவஷுவ
அக	கச	கமந	கமந
"	உக	உவவனி	உவவனி
க0	க	வயிவி	வயிவி
"	கக	கதாஸுர	கதாஸுர
கக	ரு	"	"
"	கஉ	விவழி	விவழி
கஉ	க	தாஉய:	தாஉய:
கக	உ	தி	தி
கரு	க	வெவென	வெவென

அச்சுவேலி அமரர் ஸிவஸ்ரீ ச. குமாரஸ்வாமி குருக்கள்

ஸ்ரீமதி தாக்ஷாயணி ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமதி ஆண்ட் சிவசுப்ரமணிய பண்டித குரு ஸ்வாமிகள்